

HEIJASTE

2/2006 21.6.2006

22. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €



Tapio Talvitie
Eija Seppänen-Bolotinski
Seppo Kanerva

Puheenjohtajan kynästä..... 3
Evolutionaarinen sielu ja Korkein Olento..... 4
Henki, henki-, henkinen ja hengellinen..... 10

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura r.y.**Päätoimittaja**

Kalevi Eklöf
Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA
Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200
kalevi.eklof@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
Pohj. Hesperiänk. 37 B 44, HELSINKI
Puh. (09) 445 883
leena.kari@kolumbus.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
HELSINKI
Puh. (09) 323 4147

Jouni Nurmi
HELSINKI
Puh. 050 343 4310
jouni.nurmi@bastu.net

Tapio Talvitie
ESPOO
Puh. (09) 505 4845
tapio.talvitie@kolumbus.fi

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnot *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan päätoimittajalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi/neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**. Jatkossa tilaaja saa laskun vuosittain tilaajaosoitteeseen.

Pyydämme lähettämään numeroon 3/2006 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.8.2006 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 HELSINKI Sähköposti: <i>urantia-seura@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.fi</i>
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	PL 18, 15101 LAHTI Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: <i>urantia-saatio@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.org</i>
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrachasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU1579A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä



On tullut aika kirjoittaa kuluvan virkakauteni viimeinen Puheenjohtajan kynästä -palsta. Neljän vuoden pestiaika on täyttymässä, ja sääntöjen mukainen 2+2 vuotta hallituksessa merkitsee väistämätöntä henkilövaihtoa. Olen kokenut, että tämä aika on ollut minun iloni saada palvella tässä tehtävässä, tätä tärkeäksi kokemaani *Urantia-kirjan* lukijayhteisöä. Työtä on riittänyt, mutta harvoin sitä on kovin raskaaksi tuntenut. Jos näin käy, niin siihenkin löytyy kirjastamme hyvä neuvo:

Mutta vaikka työ onkin tärkeää, minä ei ole. – – Minän tärkeys, ei suinkaan työn tärkeys, uuvuttaa kypsyttömättömiä luotuja; juuri tämä minätekijä uuvuttaa, ei suinkaan tavoitteellinen ponnistelu. Voit tehdä tärkeää työtä, ellei sinusta tule tärkeilevä; voit puubata monia asioita yhtä vainattomasti kuin yhtä, jos jätät minuutesi ulkopuolelle. [555:5]

Vaikka puheenjohtajan rooli on niin sanotusti silmätekevä posti, niin ei tule unohtaa sitä suurta määrää muita ihmisiä, jotka ovat vuosien saatossa antaneet *Urantia*-liikkeelle lähes korvaamattomia palveluksia, ilman tunnustuksia ja huomion ajatustakaan. Mielessäni he ovat oikeita sankareita. Puheenjohtaja ei voi toimia kovin näkymättömästi, mutta on viisautta nähdä ja tunnistaa ne voimat, jotka liikettä oikeasti ylläpitävät, ollen näkyviä tai ei. Kaikkia rakentavia voimia täytyy rohkaista ja muiden suhteen on oltava varovainen, ettei tehtävämme ja työmme tarkoitus hämärtyisi eikä erimielisyyttä ruokittaisi, sillä *Urantia*-liikkeelläkin on vastustajansa. Ilman vastustakin voi oman työn tarkoitus hämärtyä, jos antaa korkeimpien arvojensa peittyä päämäärättömyyteen. Samoin on hyvä muistaa, että *Urantia-kirjan* sanoma on erittäin laaja-alainen, ettemme vahingossa kavennu ns. yhden asian liikkeeksi vaan olisimme aina tahdikkaita näkemään asioissa kokonaisuuksia ja dynamiikkaa, samalla kun suhteutamme ne *Urantia*-ilmoituksen kehyksiin.

On hyvä, jos kenellä tahansa johtajista on mielessään visioita ja ihanteita, ettei ainoastaan ideoita. Pelkät ideat saattavat toimia kuin äkkimakea, ellei taustalla ole johdonmukaista toimintaa. *Urantia-kirja* neuvookin meitä sanoin:

Ideat saattavat saada alkunsa ulkoisen maailman tarjoamista virikkeistä, mutta ihanteet syntyvät vain sisä-

sen maailman luovilla alueilla. Maailman kansakuntia johtavat nykyään ihmiset, joilla on ylenpalttisen runsaasti ideoita mutta jotka ihanteiden osalta ovat rutiiköyhiä. [1220:9]

Samoin luottamus syntyy vain toiminnasta, joka on johdonmukaista ja tiettyssä määrin ennalta arvatavaa. Tämä toteamus siitakin huolimatta, oliko toiminnan tarkoitus tuottaa hyvää tai pahaa. Hyvätkään oikut eivät voi synnyttää luottamusta vaan ainoastaan suunnitelmallinen ja päämäärätietoisesti toistuva toiminta.

Lyhyenä katsauksena menneeseen voisi todeta mm. seuraavia asioita. Kuluneena neljänä vuotena on seuran toiminta ollut suhteellisen vakaata. Pientä verkkaista kasvua on ollut jäsenmäärässä, tosin nettona vain puolenkymmentä uutta. IUA on läpikäynyt kaikkein suurimman organisatorisen muutoksen sitten perustamisensa 90-luvun alkupuolella. Muutos ei suuresti vaikuttanut seurojen omaan toimintaan mutta IUA:han itseensä paljonkin. Seuran nettisivut ovat sisällöllisesti monipuolistuneet, vaikka ulkoisesti ovatkin jo taas ehostuksen tarpeessa. Siellä kävijämäärä kasvaa kovaa vauhtia vuodelta. Suurimpia kiinnostuksen kohteita ovat *Urantia-kirjan* suomen- ja ruotsinkieliset tekstit ja siihen liittyvä hakukone, keskustelupalsta (vain rekisteröityneille käyttäjille), Heijaste ja IUA Journal -lehdet ja ehkä vieraskirja. Seura on osallistunut vuosittain myös 2–3 messuille, joista kokemukset ovat olleet myönteisiä. Seuramme on päätökijä kirjan vironkielisen käännöksen valmistumisessa ja on ollut sitä työn alusta saakka. Meillä valmistui CD, johon olemme koonneet kaikki Heijasteet 20 vuoden ajalta. Mainitsematta jäi vielä seuran normaalitoiminta, mutta se kattaa mm. säännölliset kesä- ja talvipäivät, luentotilaisuudet, Heijasteet jne. Tässä pinta-puolisesti toimintaamme, josta osa saattoi jäädä mainitsemattakin.

Puolestani kiitän suuresti teitä kaikkia tästä yhteisestä ajasta ja toivotan uudelle puheenjohtajalle onnea, viisautta ja siunausta tulevalle työlle.

Tapio Talvitie

Evolutionaarinen sielu ja Korkein Olento

Eija Seppänen-Bolotinski
Esielämä talvipäivillä 29.1.2006

Johdanto

Jeesus opetti, että [e]pävarmuudentunteita, jotka johtuvat pelosta, että persoonallisuus olisi universumissa kokonaan vailla yhteyksiä, tulisi torjua uskossa tapahtuvalla Isän pohdiskelulla ja Korkeimman oivaltamisen yrittämisellä. [1616:5]

Korkein Jumala on Havonan kirkkaudessa; Kolminaisuus on Paratiisin valonhohteessa; ihmisen sielu kaukana maailmankaikkeuden laidalla pimeyden ytimessä. Miten tähän tilanteeseen päädyttiin?

Kuunnelkaa **Laotsea!** *Dao de jingissä* hän kertoo:
(Absoluuttinen) Tao synnytti Ainoan.
Ainoa synnytti kaksi.
Kaksi synnytti ne kolme.
Ne kolme synnyttivät kaikki kymmenet
Tuhannet asiat – –.

Vertaa *Urantia-kirjan* kohtaan 1033:6: Hän [Laotse] ymmärsi perimmäisen syy-seuraus-suhteen mitä tarkakanäköisimmin, sillä hän kirjoitti: ”Ykseys saa alkunsa Absoluuttisesta Taosta, ja Ykseydestä ilmestyy kosminen Kaksinaisuus, ja tällaisesta Kaksinaisuudesta ponnahtaa olevaisuuden piiriin Kolminaisuus, ja Kolminaisuus on kaiken todellisuuden alkulähde.”

Evolutionaarinen sielu ja sielutietoisuuden hämähärit maailmat (2097:2) ja Korkein Olento, mystisyydessään tunnistamaton mutta kaikkialla läsnä oleva evolutionaarisen sielumme Universaalinen Äiti (1288:1) – eli kosminen äiti-lapsi-suhde – mikä ihana aihe!

Korkeimman Olennon, suuruniversumin kosmisen ylisielun, ja meidän evolutionaarisen sielumme suhdetta hengelliseen eli ikuiseen todellisuuteen on verrattu *Urantia-kirjassa*: Salaperäiset Opastajat ovat ihmisolennoille, mitä Paratiisin-Kolminaisuus on Korkeimmalle Olenmolle. [1271:2]

Koska he kumpikin, sekä ihmisen sielu että Korkein Olento, ovat kasvavia ja kehittyviä entiteettejä ja mahdollisesti jopa evolutionaarisia vastavuoroisuuksia, niin että niiden kehitys olisi vastavuoroisesti toinen toisensa kehityksestä riippuvaista (1281:2), *Urantia-kirjassa* esitetään useissa kohdissa vertailuja, kuten: Jokaisen kehittyvää luotua edustavan persoonallisuuden kokemus on Kaikkivaltiaan Korkeimman kokemuksen yksi vaihe. [1268:6] Näin ollen ei ole turhia kokemuksia eikä turhia ihmisiä. Ja [k]oska ihminen on luotu olento, – – ihmisen kehitys muistuttaa kyllä joillakin tavoin Korkeimman kasvua. [1282:1]

Korkeimman immanenssissa

Evolutionaarinen sielu kasvaa Korkeimman immanenssissa (1283:1). Immanenssi tarkoittaa Jumalan läsnäoloa ja vaikutusta maailmassa uskonnonfilosofisessa mielessä. Korkein Olento suhtautuu sieluamme hyvin funktionaalisesti, eli meillä on merkitystä hänelle vain kokonaisuuden kannalta ja silloinkin vain siinä tapauksessa, että toimintamme on kokonaisuuden kannalta tärkeää. Saavuttaaksemme suhteen kosmiseen Äitiin joudumme melkoiseen suorituspaineeseen ja erittäin suurille frustraatioille altistavaan tilanteeseen: meidän on sekä tehtävä jotakin että oltava jotakin (1260:1). Mihin me pyrimme kasvullamme? Me pyrimme ”finiittisyyden transsendenssiin” (1290:6); pyrimme vapautumaan finiittisyyden rajoituksista ylitämällä omat alkuperäiset rajamme.

Suurenmoinen kristillinen Korkeimman filosofi on mielestäni **Pierre Teilhard de Chardin** (1881–1955), joka kirjassaan *Tapaus ihminen* esittää näkemyksen Omega-jumalasta (jonka hän kristittynä samasti myöhemmin parousiaan, Kristuksen toiseen tulemiseen). Hän pääsi kuitenkin mielestäni hengessä hyvin lähelle käsitystä Korkeimman Olennon ja ihmissielujen suhteesta. Seuraavassa otteita hänen ajattelustaan:

Koska tila-aika sisältää ja synnyttää tietoisuutta, on se luonteeltaan pakostakin konvergenttinen [konvergenssi = suuntautuminen samaan pisteeseen]. Näin ollen on sen kenties loputtomiin leviävien kerrosten jossakin kohdassa langettava yhteen, kun seuraamme niitä sopivaan suuntaan, jossa-kin pisteessä edellämme – kutsukaamme tätä pistettä Omegaksi –, joka sulattaa ne yhteen ja sisällyttää erottamattomasti kokonaisuuteensa.

Noogeneesin [= kaikki hengen ja ajattelemisen kehitysmuodot] perspektiiveissä aika ja tila todella ihmistyvät – tai oikeammin yli-ihmistyvät.

Maailmankaikkeuden tulevaisuus voi olla vain ylipersoonallisessa, Omega-pisteessä. – – Omegassa kerääntyy ja yhtyy, sen määritelmän mukaan, noogeneesin maapallolla vähitellen vapauttaman tietoisuuden määrä kaikessa täyteläisyydessään. – – [T]ietoisien maailmankaikkeuden tiivistyminen ei olisi ajateltavissa, ellei se samalla kokoaisi itseensä kaiken tietoisuuden lisäksi kaikkia yksilöiden tietoisuuksia. Niin jää kukin yksilö tapahtumasarjan päässä tietoiseksi itsensä – oikeastaan jokaisesta tulee sitä suuremmissa määrin oma itsensä, ja siis myös muista eroava, mitä lähemmäksi Omega-pistettä hän pääsee.

Omega voi lopultakin olla vain keskustan muodostaman

järjestelmän sydämessä säteilevä, erillinen keskus, jossa sekä maailmankaikkeuden personalisoituminen että sen ainesten personalisoitumiset saavuttavat korkeimman asteensa täysin itsenäisen yhtymispolttopisteen vaikutuksesta.

Ollaksemme täysin oma itsemme meidän tulee edetä päinvastaiseen suuntaan, kaikkien muiden kanssa samansuuntaisesti, kohti muita. Minämme perimmäinen ulottuvuus, ainutlaatuisuutemme huippu, ei ole yksilöllisyydessämme vaan persoonallisuudessamme, ja tämän me voimme maailman evoluutivisen rakenteen takia tavoittaa vain yhtymisessä. — Todellinen ego kasvaa kääntäen verrannollisessa suhteessa egoismiin. Megan esikuvan mukaan ja sen vetovoiman ansiosta elementti saavuttaa persoonallisuutensa vain yleismaailmallistessaan.

Evolutionaarisen sielun kehitys Korkeimmassa

Sielun lapsuusaika paikallisuniversumissa, jolloin Korkeimman Olennon äitikaliteettien vaikutus on hallitsevana. Tällöin sielu elää esihengellistä eli esimorontiaalista ja morontiaalista kehitysvaihettaan, johon tulevat kuulumaan seuraavat tapahtumat:

Käydään läpi psyykkiset kehät eli kosmiset tasot, jotka ovat seitsemän esimorontiaalista kehää Urantialla ja mansiomaailmoissa. Fuusioituminen Isän lahjoittamaan Ajatuksensuuntaajaan kuudennessa mansiomaailmassa tai pian sen jälkeen tai Urantialla ensimmäisen kehän saavuttamisen ja suorittamisen jälkeen, kun morontiaallisen mielen anti on lisätty mielenauttajahengellisen mielen päälle. Jerusemissa, paikallisjärjestelmässä, kehitetään motapersoonallisuus ja, jos luottamus tämän saavutuksen suhteen on, päästään lähtemään Edentiaan, konstellaatioon, viettämään ”tyypillistä morontiaelämää” ja jossa ”olla niin kuin enkeleitä”. Tässä vaiheessa on läpikäyty kahdeksan morontiahahmoriiniä Satanian järjestelmässä ja 71 suoritetaan vielä Edentiassa. Edentiassa sosiaalistutaan, ja mikäli tämän aste todetaan riittäväksi, siirrytään Salvingtoniin, paikallisuniversumiin, tavoittelemaan ensimmäisen asteen henkistatusta, ja siellä sen saavuttamista varten käydään läpi vielä 491 morontiaruumiillistumaa Morontivoiman Valvojen alaisuudessa, kunnes alin henkiaste on saavutettu.

Ja kaikessa tässä muuttumisessa on itse asiassa kyse evolutionaarisen sielun suhteesta Korkeimpaan Olentoon. Mitä tämä tarkoittaa? Näillä muutoksilla, tasoilla, kehillä ja ruumiillistumisilla meidän morontiamieleemme toimii aina eri suhteessa morontiaelämän 570 tasoon, ja käytännössä tämä merkitsee sitä, että kykymme liittyä ja saada yhteys kosmiseen mieleen kasvaa. Entä mitä tekemistä tällä sitten on Korkeimman Olennon kanssa?

Urantialla, jossa esimorontiaalisia psyykkisiä kehiä läpikäydessämme *pääsemme askel askeleelta lähem-*

mäksi morontiatietoisuutta evolutionaarisen sielun orastavasta suhteesta kehkeytyvään Korkeimpaan Olentoon [1211:1], elämme mielenauttajahengellisen mielen varassa, joka on universumimme Äiti-Hengen toimintaan sidottua ja aiheuttaa seurannaisvaikutuksia Korkeimmassa Olennessa ainoastaan, kun kuudes eli palvonnan ja seitsemäs eli viisauden mielenauttajahenki toimivat. Tässä kohden on myös tärkeää huomata, että ”hengellinen järki” eli sielun äly on Pyhän Hengen anti (1108:1), ja se on eri asia kuin morontiamieli, joka asetetaan mielenauttajahengellisen mielen päälle, kun kehät on suoritettu. Ja sielu itse on morontiaa aivan alusta alkaen eli korkeammalla tasolla kuin mielenauttajahengellinen aineellinen mieli. Morontiamieli siis lisätään mielenauttajahengellisen mielen päälle, kun kehät on suoritettu, ja tällöin siirrymme varsinaiseen morontiaaliseen eli esihengelliseen elämänvaiheeseen. Morontiamieli on paikallisuniversumin Äiti-Hengen ja Luoja-Pojan lahja. Kosminen mieli, jota tämän kehitysketjun kautta lähestymme, on Seitsemän Valtiaishengen paikallinen kosminen mieli edustuma. Seitsemäs Valtiaishenki toimii, kun on kyse henkilökohtaisista suhteista Korkeimpaan Olentoon (188:7). Seitsemäs Valtiaishenki on myös tiettyssä suhteessa suoraan yhteydessä Korkeimman Olennon tajuntaan. Ennen kuin me saamme mitään yhteyttä kosmiseen mieleen, on ymmärrettävää, että olemme vain hämärä sielukuvia Korkeimman Olennon universaalissa alitajunnassa.

Äärettömän Hengen ja Seitsemän Valtiaishengen universumiheijasteisuuden ilmiön kautta (105:1) k o - kemuksellinen Korkein Mieli on osittaisessa kontaktissa ja läsnäolotietoisuudessa mentaalisten, aineellisten ja hengellisten ilmiöiden yhtäaika tapahtuvasta huomioonottamisesta universumissaan. Korkein Olento ja Jumaluusabsoluutti personoivat Majestonin, heijastusilmiöiden persoonallisen keskuksen, tiettyjen kosmisten tapahtumien kypsyessä. (199:6)

Esimerkiksi ihmisielun tilasta ja tilanteesta Universaaliset Sensorit, olennot, jotka ovat ”Jumaluuden lausuma tuomio”, ”Paratiisin-Kolminaisuuden tuomio” (217:7), voivat superuniversumin heijastavien sekonaafihenkien – tunnustajakenkeleiden – avustuksella olla kasvokkain ”heijastetun yksilön alastoman sielun kanssa” (= yksilön todellinen tarkoituserä, motiivit, todellinen moraalinen ja henkinen luonne). (313:1–2)

Samoin Salvingtonin Äiti-Henki, Pyhä Henki, ”tutkii kaikki olevaiset”, ja tunnustajasekonafit Hengen kanssa heijastavat Hengen omaamaa tietoa; Suuntaajan mielellisyyden sisältöä ei pystytä heijastamaan.

Mitä enemmän lähestymme todellistumistamme suhteessa Korkeimpaan Olentoon, sitä kirikkaammaksi käy mielessämme ja sielussamme suuruniversumi-

kehityksen tarkoitus. Täällä seitsemännessä super-universumissa kohtaamme universumin muotoisen armon ja rakkauden, mutta suuruniversumilla on kuusi muutakin tarkoitusta! (182:1)

Sielun kasvua suhteessa Korkeimpaan Olentoon kutsutaan määrälliseksi kasvuksi; tätä tapahtuu, kun aiheutetaan kosminen reaktio Korkeimmassa eli tehdään moraalisia päätöksiä ja toimitaan niiden mukaan. Toinen kasvulinja on laadullinen eli persoonallisuuden kasvu Jumalan poikauden tiedostamisessa, ja tarkoituksena on myöhemmin integroida nämä kosmisiä äiti- ja isävaliteetteja edustavat kasvulinjat. Sielun määrällistä kasvua voisi mielestäni kuvata sanomalla sitä suhteeksi moneen: veljiimme, sisariimme, näkyväisiin ja näkymättömiin; laadullista kasvua voi kuvata suhteeksi Yhteen, universaaliseen Isään. Siksi *Urantia-kirjassa* sanotaankin: *Ihminen voi löytää Isän omasta sydäimestään, mutta Korkeinta hänen on etsittävä kaikkien muiden ihmisten sydäimestä.* [1290:9]

Mitä enemmän evolutionaarinen sielu kasvaa suhteessaan Korkeimpaan Olentoon, sitä ilmeisemmiksi tulevat persoonallisuudessa Korkeimman Olennon substantiaaliset ominaisuudet niin kuin ne ihmisen kokemuksessa käsitetään (s. 1296). (Substanssi on se, mikä on ilmiöiden havaittavien ominaisuuksien kannattajana.) Hengen hedelmät ovat Korkeimman Olennon substanssi tässä suhteessa. (381:7; 2054:3)

Hyve ja psyykkiset kehät

Miten meidän tulisi elää elämämme Korkeimmassa niin, että saisimme suoritettua meille asetetut yksilölliset tavoitteet psyykkisten kehien saavuttamisessa? Ensinnäkin tulee luoda oma elämisen filosofia. Muiden seikkojen ohessa *Urantia-kirjassa* korostetaan hyveen harjoittamisen merkitystä. Hyve määritellään vanhurskautena ja oikeamielisyytenä – sopusointuna kosmoksen kanssa. *Hyve ei ole pelkkää tietoa, eikä vielä viisauttakaan, vaan pikemminkin se on sitä, mitä todellisuudessa kuuluu edistyvään kokemukseen kosmista tuloksiin-pääsyä merkitsevien yhä ylempäs nousevien tasojen saavuttamisesta. Kuolevaisen ihmisen jokapäiväisessä elämässä hyve toteutuu siten, että hän valitsee johdonmukaisesti mieluummin hyvän kuin pahan, – –.* [193:5] *Hyveen harjoittaminen kysyy myös suhteellisuudentajua, sillä paha saatetaan tehdä myös silloin, kun vääristymän tai harhakäsityksen johdosta suuremman sijasta valitaan pienempi. Taito tehdä subteiden arviointoja ja vertailevia mittauksia liittyy moraalisuuden maailman hyveiden harjoittamiseen.* [193:6]

Moraalisen teon määritelmä on esitetty seuraavassa: *Moraalisia tekoja ovat ne inhimilliset suoritukset, joita luonnehtii korkein älyllisyys, joita ohjaa valikoiva erottelukyky korkeampia päämääriä valittaessa kuin myös valikoitaessa moraalisia keinoja näiden päämäärien saavuttamiseksi.* [193:9] Moraalisten tekojen tekeminen on hyveellistä

käyttäytymistä. Ja korkein hyve on tietenkin Isän tahdon täyttäminen. *Se teko, kun luotu päättää tehdä Luojan tahdon, on kosminen arvo, ja sillä on sellainen universumimerkitys, että siihen reagoi välittömästi jokin paljastumaton mutta kaikkeialla vaikuttava koordinaatiovoima, joka todennäköisesti on sitä, että Korkeimman Olennon alati laajeneva vaikutus on toiminnassa.* [1288:3] Näin käyttäytyen nousemme kosmiseen kansalaisuuteen sisältyvään arvoasemaan (195:2).

Jumalan tosiasian, lain ja rakkauden yhdistäessään kehityksessään kuolevainen sielu aloittaa iäisyysmatkan, jolla se aluksi kaksinaistetaan (jumalallinen mieli ja ihmismieli) (195:8). Korkeimmassa kehittyvästä morontiasielusta on määrä tulla *jumalatietoisuuden arvotodellistumana totuuden, kauneuden ja hyvyyden läpituokema, ja – – samassa määrin hävittämättömissä oleva.* [1219:6]

Huomannette, että *Urantia-kirjan* mukaan kuolevaisen evolutionaarinen sielu voidaan myös hävittää: *Korkeimman lapsi, kehittyvä minuus, voidaan hävittää, – –.* [1283:5] Tästä käytetään myös termiä ”kosminen itsemurha” – yksilöllisyyden hävittäminen (1283:6).

Totuus, kauneus ja hyvyys

Kirjassa kerrotaan, että Korkein Jumala on totuus, kauneus ja hyvyys mutta näiden laatumääreiden ikuiset lähteet ovat supertotuus, superhyvyys ja superkauneus (1279:5), ja edelleen: *Korkeimman Olennon totuuden, kauneuden ja hyvyyden lopullinen selvilleasaanti vasta voisi avata edistyvälle luodulle ne perimmäistä jumaluutta ilmentävät absoluuttiset ominaisuudet, jotka ovat totuuden, kauneuden ja hyvyyden käsitetasojen tuolla puolen.* [1263:6]

Tarkastelkaamme evolutionaarisen sielun kannalta näitä tärkeitä ja oleellisia tasoja.

Me elämme maailmassa ja sellaisella vastakohtaisuuksien todellisuustasolla, jossa ”hyvyys” on pikemminkin pahuuden vastakohta, ”kauneus” rumuuden vastakohta ja ”totuus” valheen vastakohta, ja nämä laatumääreet ovat ikään kuin jatkumolla, jossa ääripäinä ovat pahuus–hyvyys, kauneus–rumuus, totuus–valhe ja rakkaus–viha.

Ihmisfilosofit ovat paljon pohtineet tätä asiaa. Mm. **Robert Pirsig**, USA:lainen populistinen kirjailijafilosofi, kirjassaan *Zen ja moottoripyörän kunnossapito* pohtii ”laatua” ja keksii laittaa sanan ”laatu” Laotsen *Dao-de-jingissä* erääseen runoon Tao-sanan tilalle. Näin se alkaa: *Laatu, joka voidaan määritellä, ei ole Absoluuttinen laatu. / Nimet, joita sille voidaan antaa, eivät ole absoluuttisia nimiä – –.*

Jossakin kohtaa tulee olemaan raja, missä vastakainasettelu loppuu eikä ole enää jatkumoa. Superhyvyyden vastapainona ei ole superpahuutta. Finiittinen ja kuviteltu pahuus saavuttavat joskus globaaliselta vaikuttavia mittasuhteita (esimerkiksi *Urantia*lla toinen maailmansota), mutta on filosofiselta kannalta to-

tuus, ettei infiniittisellä rakkaudella, totuudella, hyvyydellä ja kauneudella voi olla vastakohtaa!

Jeesus on sanonut: ”*Sitä mukaa kuin nouset ylöspäin luodun olennon kehtyksen noudattamaa universumiasteikkoaa, löydät aina vain enemmän hyvyyttä ja aina vain vähemmän pahuutta, täysin sen mukaisesti, mikä on oma kykyysi kokea hyvyyttä ja nähdä totuutta. Erbeenharjoittamisen tai pahuudenkokemisen kyky häviää kokonaan vasta, kun taivaaseen nouseva ihmissielu saavuttaa lopulliset henkitasot.*

”*Hyvyys on elävää, suhteellista, aina etenevää, se on poikkeuksetta omakohtainen kokemus, ja sen sekä totuuden ja kauneuden näkemisen välillä vallitsee aina vastaaruussuhde. Hyvyys löytyy, kun tunnustetaan hengellisen tason positiiviset totuusarvot, jotka ihmisen kokemuksessa täytyy saattaa vastakohta-asetelmaan hyvyyden negatiivisen vastapuolen potentiaalisen pahan luomien varjojen kanssa.*

”*Ennen kuin saavutat Paratiisin tasot, hyvyys tulee aina olemaan enemmänkin sitä, mitä tavoittelet, kuin sitä, mitä siinä on; pikemminkin tavoite kuin saavutettu kokemus.*”

Eli vasta Paratiisissa hyvä ei ole pahan jatkumolla tai pienempää pahaa ei kutsuta hyväksi. Vastakohtaisuus häviää vasta Paratiisissa!

Ranskalainen filosofi **Simone Weil** (1909–1943) on lähestynyt näitä totuuksia pohtiessaan kirjassaan *Painovoima ja armo seuraavaa*: *Pahan vastakohtaksi käsitetty hyvä muistuttaa pahaa jossakin suhteessa, kuten vastakohtien laita aina on. – – Hyvää on kahta lajia. Molemmilla on sama nimi, mutta pohjaltaan ne ovat täysin erilaiset. Toinen on pahan vastakohta, toinen taas absoluuttinen hyvä. Absoluuttisella ei ole vastakohtaa. Relatiivinen ei ole absoluuttisen vastakohta; se on lähtöisin jälkimmäisestä mutta ei ole siihen käänteisessä suhteessa. – – Me kaipaamme absoluuttista hyvää mutta pystymme tavoittamaan vain sen hyvän, joka on vuorovaikutussuhteessa pahaan.*

Sielun matka Korkeimmassa Salvingtonista eteenpäin

Mutta jatkakaamme sielun matkaa! Sielun päästessä Salvingtoniin, paikallisuniversumiin, jatkuu **morontiaalisien lapsuusvaiheen läpikäyminen**. Salvingtonin koulutuksen tarkoituksena on saavuttaa ”valistuneen kokemuksen antama luonteenlujuus” (412:3).

Sielun superuniversumiaikakausi alkaa vasta, kun ensimmäinen henkistatus paikallisuniversumissa on saavutettu. *Superuniversumin järjestelmä ulottuu heihin [morontiaedistyjiin] vasta, kun henkenä elettyä vaihe alkaa. Kuolevaiset saavat reaalisen henki-identiteetin hetkeä ennen kuin he lähtevät paikallisuniversumin päämajasta – – [342:2–3] Luoja-Poika ja Äiti-Henki antavat henkikonfirmaation ennen Ensaan siirtymistä. Paikallisuniversumista siirrytään siis superuniversumin piensektorin, Ensan, vastaanottomaailmoihin. Ensimmäinen eli alin henkiaste ei muuta mieltä, persoonalli-*

suutta eikä luonnetta vaan ainoastaan hahmoa. Ensaan siirryttyämme meistä tulee ”superuniversumin suojatteja” eli Päivien Muinaisten suojatteja. Siirrymme tavallaan eteenpäin yhden askeleen seitsenvaiheisella tiellä Korkeimmassa, jota kutsutaan ”Seitsenkertaiseksi Jumalaksi” (s.11). Opiskelumme painopisteenä Ensassa on mm. hallinto.

Piensektori Ensassa opiskelijahenget ovat ensimmäisen luokan henkiä, suursektori Splandonissa opiskelijahenget ovat toisen luokan henkiä, ja siirryttäessä Orvontonin superuniversumiin ollaan kolmannen luokan henkiä. (348:1) Tällöin hengeksi kehittyminen on jo päätöksessä. Sen jälkeen siirrytään Havonaan. (343:1)

Sielu saavuttaa seuraavaksi **Havonan pyhiinvaltajen statuksen**, ja tässä vaiheessa opetuksesta tulee yksilöllistä ja henkilökohtaista, kun se sitä ennen on tapahtunut ryhmissä.

Havonassa Isä-perimä alkaa tulla sielussa yhä hallitsevammaksi. Aloitetaan tutustuminen täydellisyyden luotuihin sfääreihin, ja jälleen kerran saamme suoritettavaksemme seitsemän kehää, joilla suoritetaan tiettyjä älyllisiä, hengellisiä ja kokemuksellisia opintoja (158:4).

Seitsemännellä kehällä saadaan käsitys oman superuniversumin Valtiashengen identiteetistä. Saamme kohdata sen henkipersonallisuuden, joka mm. keksi, miten yhdistetään ja liitetään toisiinsa aineelliset ja hengelliset energiat niin, että tuloksena on siihen saakka tuntematon universumitodellisuuden osa-alue – morontiasubstanssi ja morontiamieli. [189:6] Vasta Ascendingtonissa meille paljastuu se mysteeri, miten aineelliseen ja kuolevaiseseen mieleen rakentuu asteittain ja varmasti hengellinen ja potentiaalisesti kuolematon luonteen ja identiteetin vastine. – – kuolematon sielun kehittyminen kuolevaisen ja aineellisen luodun mielessä. [147:3]

Olemme toki saaneet yhä selvemmän ja selvemmän käsityksen Seitsemännestä Valtiashengestä superuniversumissa, mutta opimme identifioimaan hänet Havonan seitsemännellä kehällä. Muistanette, että hän on suoraan yhteydessä Korkeimman Olennon taajuntaan. Seitsemännellä kehällä ollaan edelleenkin kolmannen asteen henkiä.

Kuudennella kehällä kehitytään neljännen asteen hengiksi eli ”kandidaattihengiksi” (348:1) ja saadaan käsitys Korkeimmuudesta eli Korkeimmasta Olenosta; häntä ei kuitenkaan vielä kohdata persoonallisuutena. Kumpikaan osapuoli ei vielä ole valmis tätä kohtaamista varten! Mutta tällä kehällä tullaan joka tapauksessa käsittämään Korkein Oleno ja Korkeimmuuden Kolminaisuus (292:4). *Korkein on lähin sellainen Kolminaisuuden voima-persoonallisuuskeskittymä, jonka äärelliset luodut voivat käsittää. – – pubuttaessa Kolminaisuudesta suhteessa finiittisyyteen pubutaan toisinaan Korkeim-*

muuden Kolminaisuudesta. [113:5] Kuudennella kehällä saamme ensimmäisen kerran yksilöinä kokea kiintymystä Korkeimmuuden Jumalan taholta. Tätä ennen olemme voineet saada joskus kokea "kaitselmukselista" huomiota Korkeimman Olennon taholta, kun toimintamme kokonaisuuden evolutionaarisen kasvun kannalta katsottuna on saattanut olla tärkeää (1304:7). Viisauden Täydellistäjä, joka kuuluu Kolminaisuusperäisiin Olentoihin, joiden on määrä persoonoida jumalallisuuden viisaus superuniversumeissa (215:10), kertoo kuudennesta Havonan kehästä seuraavaa: *En oikein osaa selittää, mitä tällä kehällä tapahtuu. Taivasmatkalaisten havaittavissa ei ole mitään Korkeimmuuden persoonallista läsnäoloa. Uudet subteet Seitsemänteen Valtiasbenkeen tietyssä mielessä korvaavat sen, – – , että Korkeimpaan Olentoon ei saa kosketusta. Mutta vaikkemme pystykään käsittämään käytettyä menetelmää, jokainen ylösnousemusluotu näyttää kaikesta huolimatta kokevan muuntavaa kasvua, uutta tietoisuuden yhdyntymistä, uutta tarkoituksen hengellistymistä, uutta herkeistymistä jumalallisuudelle.* [292:3] Tässä kohden haluan muistuttaa teitä siitä, mitä "jumalallisuus" tarkoittaa. Sivulla 3 on selitetty: *Luodun olennon kannalta jumalallisuus on ymmärrettävissä totuutena, kaunentena ja hyvyytenä; persoonallisuudessa se korreloituu rakkaudeksi, armoksi ja hoivaksi; persoonattomilla tasoilla se paljastuu oikeudenkäyttönä, voimana ja suverenisuutena.* [3:4]

Viisauden Täydellistäjä jatkaa: *Nämä ovat ilmiöitä, joita ei liene mahdollista tyydyttävällä tavalla selittää, ellei oleteta, että siinä ilmenee paljastumatonta Korkeimman Olennon vaikutusta. Ne meistä, jotka ovat tarkkailleet näitä salaperäisiä tapahtumia, ovat tässä havaitsevinaan Korkeimmuuden Jumalan, joka kiintymystä osoittaen jakaa kokemuksellille lapsilleen – aivan heidän kokemiskykynsä ääri rajoille saakka – niitä älyllisen käsityskyvyn, hengellisen näkemys ja persoonallisuuden ulottuvuuden lisäyksiä, joita nämä niin kepeästi tarvitsevat kaikissa ponnisteluisaan Korkeimmuuden Kolminaisuuden jumalallisuustasolle päästäkseen, ikuiset ja eksistentiaaliset Paratiisin Jumaluudet saavuttaakseen.* [292:3]

Sitten siirrytään viidennelle Havonan kehälle (s. 159), jossa saadaan käsitys Äärettömästä Hengestä ja saavutetaan hänestä persoonallinen käsitys, käsitetään hänet erillisenä Iankaikkisesta Pojasta. Tällä kehällä jatketaan edelleenkin kandidaattihenkinä eli neljännen asteen henkinä.

Neljännellä Havonan kehällä saavutetaan käsitys Iankaikkisesta Pojasta edelleenkin neljännen asteen henkinä.

Kolmannella Havonan kehällä saavutetaan käsitys Universaalisesta Isästä ja käytännössä löydetään hänet saavuttaen viidennen asteen henkistatus. Tällä kehällä *kiusaus epäilemiseen on katoamassa, – – .* [295:1]

Toisella kehällä tutustutaan Paratiisin olentojouk-

koihin, ja ensimmäisellä kehällä saadaan hyväksyntä Paratiisin palvelukseen.

Sen jälkeen sielu lähtee "viimeisessä ylösnousemuksen siirtymäunessa" (297:3) Paratiisiin, jossa aloitetaan kurssi jumalallisuudessa ja absoniittisuudessa (343:6).

(Seppo Kanervan sanaluettelossa *Urantia-kirjan vierasperäisiä ja uudissanjoja on "absoniittisuus" määritelty seuraavasti: Finiittisyyden ja kokemuksellisen absoluuttisuuden välillä oleva olemassaolon alue. Absonitia, perimmäisyys, transsendenssi ja transsendenttisuus tarkoittavat jokseenkin samaa. Perimmäisen Jumalan valtakunta.)*

Sielun vaiheet finaliittina Paratiisissa

Paratiisissa ylösnouseva sielu otetaan finaliittiryhmän jäseneksi, ja vannottuaan finaliittivalan eli ikuisuuden kolminaisuusvalan (351:1) Paratiisin-Kolminaisuudelle (345:12) Paratiisin Transsendentaalien päällikön, Kokonaisuuniversumin Arkkitehtien johtavan esimiehen, edessä sielu siirtyy kuudennelle henkitason asteelle, **sielun aikuiselämän vaiheeseen.**

Ennen henkiolennon seitsemännen asteen saavuttamistaan sielu on "kaksinainen" mieleltään: *kaksi sopusointuun virittynyttä mieltä – ihmismieli ja jumalallinen mieli.* [1286:1] Sivulla 1182 kerrotaan: *Taivasmatkalaisten kokemukseen kuuluvat finaliitin tasot saavutettuaan nämä kuudennen asteen henget näyttävät muuntavan jonkin sellaisen mielessä vaikuttavan tekijän, joka edustaa kuolevaisen olennon mielen ja Suuntaajan mielen joidenkin osa-alueiden liittoa, ja nämä osa-alueet olivat aiemmin toimineet yhdysiteenä tällaisten ylösnousevien persoonallisuuksien jumalallisten ja inhimillisten vaiheiden välillä. Tämä kokemuksellinen mielen ominaisuus luultavasti "korkeimmallistuu" ja tuo sittemmin oman lisänsä siihen, mitä evolutionaarisella Jumaluudella – Korkeimmalla Olenolla – on kokemukseräisesti hallussaan.* [1182:2]

Saattaa olla, että kyseessä on finaliittitranssendaationa tunnettu ilmiö tai siihen liittyvä ilmiö: *Ihmisen kehittyvä kuolematon sielu, aineellisen mielen ja Suuntaajan yhteisluomus, nousee sellaisenaan Paratiisiin ja myöhemmin, kun se jo on otettu Lopullisuuden Saavuttajakunnan jäsenyyteen, se jollakin uudella tavalla liitetään Iankaikkisen Pojan henkigravitaation virtapiiriin käyttämällä kokemusmenetelmää, joka tunnetaan finaliittitranssendaationa. Näin näistä finaliiteista tulee hyväksyttäviä ehdokkaita kokemuksellisesti tunnustetuiksi Korkeimman Jumalan persoonallisuuksiksi. Ja kun nämä kuolevaiset, älylliset olennot Lopullisuuden Saavuttajakunnalle osoitetuissa paljastumattomissa tulevaisuuden tehtävissä saavuttavat henkiolomassaolon seitsemännen asteen, tällaisista kaksinAISista mielistä tulee kolmiyhteisiä. Nämä kaksi sopusointuun virittynyttä mieltä – ihmismieli ja jumalallinen mieli – glorifioituvat liitossa silloin jo aktuaalistuneen Korkeimman Olennon kokemuksellisen mielen kanssa.* [1286:1]

Ennen tätä siis kuolevaisen sielu saavuttanee ”korkeimmallistuessaan” äiti- ja isäperimänsä synkronian. Kuitenkin, jotta persoonallisuus saavuttaisi kaikki dimensionsa, tulee finaliitin saavuttaa seitsemäntinen käsitys Korkeimmasta Olennosta, ja siksi [n]ykäisenä universumiakautena finaliitit palaavat ajallisuuden universumeissa tapahtuvan palvelun piiriin. Heidät osoitetaan työskentelemään peräjälkeen eri superuniversumeissa. Synnyinsuperuniversuminsa heitä ei koskaan määrätä ennen kuin he ovat palvelleet kaikissa kuudessa muussa superluomuksessa. [345:10]

Kuolevaisielu voi myös päästä Kolminaisuuden syleilyyn (s. 243), jos sielu on osoittanut ylönousemuksensa kuluessa erityistä etevyyttä joko universumikriisiin liittyvien asioiden hoidossa (245:3) tai hallinnon ja toimeenpanon alalla (246:2) tai palvelun erityiskyvykkyyttä – edustaen ihmisrotujen etevintä hengellistä ajattelua (247:2). Nämä Kolminaisuuden syleilevät finaliitit siirtyvät Päivien Muinaisten palvelukseen seitsemässä superuniversumissa (244:1), ja heidän statuksensa vastaa seitsemättä henkiastetta; heitä ei kutsuta enää finaliiteiksi vaan Perillepääsyn Kolminaisuuteksi Pojiksi (s. 245–246).

Ne sielu-finaliitit, joita Kolminaisuus ei näin erillisesti syleile, saavuttavat henkiolemassaolon seitsemännen asteen; heistä tulee kolmiyhteisiä mieleltään, eli he liittyvät aktuaalistuneen Korkeimman Olennon kokemuksellisen mielen yhteyteen (1286:1) yhtäaikaan, silloin kun Korkein Olento aktuaalistuu eli koko suuruniversumi asettuu valoon ja elämään. Kaikki finaliitit löytävät hänet yhtäaikaan (1290:2), ja tätä tapahtumaa kutsutaan *Urantia-kirjassa* myös ryhmässä tapahtuvaksi luodun olennon perimmäisen tason saavuttamiseksi, jolloin henkilökohtaisen kokemuksen absoniittinen eroavaisuus tasoittuu, eli seitsemännen asteen hengen määränpää saavutetaan kuolevaisfinaliittien osalta yhtäaikaan (508:3). Näin finaliitit saavuttavat ”kokeuksellisen Jumaluuden lopullisuuden” (348:3).

Muuan filosofinen näkökulma

Intian filosofisessa traditiossa Korkeimmuuden kehityskulkua on aavisteltu. Filosofit **Radhakrishnan Sarvepalli** (1888–1975), joka toimi Intiassa mutta myös opetti ja tutki Oxfordin yliopistossa ja kehitti idän ja lännen traditioita vertailevaa filosofiaa sekä toimi myös Intian presidenttinä, on esittänyt seuraavanlaisia ajatuksia. (Otteet **P. T. Rajun** kirjasta *Intian filosofia*)

Radhakrishnan sanoo – – että Jumala (*Isvara*) korkeimpana persoonallisena henkenä on alempana kuin absoluutti (*Brahman*). Edellistä sanotaan Alemmaksi Brahmaniksi erotukseksi jälkimmäisestä, Korkeammasta Brahmanista. Korkeammassa Brahmanissa kaikki on yhtä ilman ulkoisen ja sisäisen eroa. Aine on myös osa Brahmanista, jos-

sa aineellinen on muuttunut henkiseksi. Mutta alemmassa Brahmanissa maailma pysyy Hänestä erillisenä objektina, joka ei kuitenkaan saa valtaansa Hänen tietoisuuttaan. – – Alempi Brahman on olemassa niin kauan kuin maailma on olemassa. – – Maailma tarvitsee Hänen ohjauksensa ja kontrolliaan, ja sen vuoksi Hän on olemassa Maailmaa katsovana persoonallisuutena. Mutta kun koko maailma on saavuttanut pelastuksen, siis kun ei ole äärellisiä sieluja, jotka eivät vielä ole saavuttaneet pelastusta, maailma tulee yhdeksi Jumalan kanssa ja Jumalasta tulee absoluutti.

Intian filosofiassa on kaksi oppia pelastuksesta: 1) ensimmäisen mukaan jokainen ihminen voi saavuttaa pelastuksen, vaikkeä toiset eivät pelastu; 2) toisen mukaan kukaan yksilö ei voi saavuttaa pelastusta ennen kuin muutkin ovat saavuttaneet. Radhakrishnan uskoo viimeksi mainittuun ja esittää perustelunsa. Jumala ja maailma muodostavat orgaanisen ykseyden. Maailma koostuu aineesta ja yksilöllisistä äärellisistä atmaneista. (Atman-käsitteeseen on viitattu *Urantia-kirjan* kohdassa 1215:4: Hinduopettajat pääsivät **atman**-käsitteellään todella varsin lähelle ymmärrystä Suuntaajan olemuksesta ja läsnäolosta – –.) Niin kauan kuin Jumala, aine tai yksikään atmaneista on olemassa, toisten täytyy olla olemassa sellaisinaan. Pelastus on tulemistä yhdeksi Korkeamman Brahmanin kanssa, ja tämä on mahdollista, kun Jumala tulee yhdeksi Brahmanin kanssa. – – Mutta Jumala ei tule yhdeksi Brahmanin kanssa, jos yksikin atman on ilman pelastusta. Siksi valaistuneen atmanin on pysyttävä Jumalan tasolla ja työskenneltävä Hänen kanssaan toisten atmanien valaisemiseksi. – – Niiden on – – autettava Jumalaa kaikkien jäljellä olevien atmanien valaisemisessa. – – Valaistuneesta atmanista on luonnollista tehdä työtä muun maailman pelastamiseksi.

Lopuksi

Jotta kuolevaisen sielu pystyisi kaikkeen tähän suhteessaan Korkeimpaan Olentoon, se vaatii urhoollista luonteenlaatua, sillä *Urantia-kirjassa* kerrotaan, että ylönousemukseen kuuluvan jokaisen tavoitteen saavuttaminen on tosiasiallinen sankariteko, – –. [435:0]

Lähdekirjallisuutta

1. *Urantia-kirja*
2. Pierre Teilhard de Chardin: *Tapaus ihminen*
3. Laotse: *Dao de jing*
4. Robert M. Pirsig: *Zen ja moottoripyörän kunnossapito*
5. Simone Weil: *Painovoima ja armo*
6. P. T. Raju: *Intian filosofia*
7. *Uusi sivistyssanakirja*. (toim. A. Alkio, Otava)
8. Seppo Kanerva: *Urantia-kirjan vierasperäisiä ja uudissanoja*

Henki, henki-, henkinen ja hengellinen

Seppo Kanerva

Esitelmä kesäpäivillä 10.6.2006

Urantia-kirjan suomennoksessa on **johdonmukaisesti** noudatettu seuraavaa politiikkaa:

'spirit' on itsenäisenä substantiivina esiintyessään käännetty 'henki';

'spirit' on substantiiviattribuuttina esiintyessään käännetty 'henki-' tai 'henkinen' siitä riippuen, kumpi on tuntunut luonnollisemmalta, mitään sisällöllistä eroa näiden kahden ratkaisun välillä ei ole;

'spiritual' on itsenäisenä adjektiivina tai attribuuttina käännetty aina 'hengellinen'.

Englanninkielinen lukija ei tee mitään eroa substantiiviattribuuttina käytetyn sanan 'spirit' ja adjektiivin 'spiritual' välillä, eli 'spirit beings' ja 'spiritual beings' tarkoittavat samaa, ja kumpiakin ilmauksia esiintyy kirjassa.

Kirjan suomennoksessa esiintyvää sanaa 'henkinen' ei tulisi ymmärtää yleisen kielenkäytön mukaisesti. Yleisessä kielenkäytössä 'henkinen' ja 'hengellinen' eivät tarkoita samaa, sillä 'henkinen' tarkoittaa ihmisistä puhuttaessa jotakin sellaista, mikä ei ole aineellista, ei myöskään 'hengellistä', mutta silti jotakin korkeampaa, kuten sieluun, henkisiin kykyihin, kulttuuriin jne. liittyvää. Kyseisessä merkityksessä *Urantia-kirjassa* käytetään yleisimmin sanaa 'mieli-' tai 'mieellinen', joskus 'psykykinen'. Yleisessä kielenkäytössä sana 'hengellinen' puolestaan merkitsee jokseenkin samaa kuin 'uskonnollinen'. *Urantia-kirjan* suomennoksessa 'hengellinen' on substantiivin 'henki' adjektiivimuoto tarkoittaen 'jotakin, joka on henkeä tai hengestä'. Joissakin yhteyksissä sen voi kuitenkin ymmärtää tarkoittavan jokseenkin samaa kuin 'uskonnollinen'.

1. Mitä henki on?

Hengen määrittäminen on mahdotonta; siitä voidaan esittää vain joitakin luonnehdintoja. Esipuheessa esiintyy seuraava tyhjentävä selvitys: *Kaikkia ja mitä tahansa olevaisia, jotka reagoivat Pojan henkiyhteyksiin, kutsumme henkeksi.* [9:3] Henki ei ole aineellisen gravitaation alainen, vaan siitä itsestään tulee lopulta kaikkien persoonallisten energiajärjestelmien liikkeelle panna voima (140:8).

Jumala on kolmessa mielessä henki: Hän itse on henki; Pojassaan hän ilmenee kvalifioimattomana henkenä; Myönteijänsä henkenä, joka on liitossa mielen kanssa. [100:3] Kokemuksellisella Jumaluudella eli Korkeimmalla Olennolla, Perimmäisellä Jumalalla ja Absoluuttisella Jumalalla on niin ikään henki ja he ovat henkeä.

Finiittinen olemassaolo jakaantuu henkeen, mieleen ja aineeseen, joista henki on alkuperäinen ja kaiken määränpää. *Kaikkien persoonallisuuksien olemassaolon tavoite on henki.* [140:9] Kaikilla näillä finiittisillä olemassaolon muodoilla on myös gravitaatio: aineellinen, mielellinen tai hengellinen gravitaatio. Jumala kutsuu aineellista ihmistä kehittymään monilukuisten vaiheiden jälkeen henkipersonallisuudeksi ja tulemaan henkenä hänen, henkien Isän, tykö. Paikallisuniversumeissa esiintyy lisäksi aine-mielen ja ensimmäisen asteen hengen välillä morontia-olomuoto. Ihmisen sielu on morontiaa.

Henki on peräisin Jumalasta, joka on henki, mutta joka on myös enemmän kuin henki. *Ensimmäinen Lähde ja Keskus on se infiniittisyys, joka menee kvalifioimattomasti kaiken mielen, kaiken aineen ja kaiken hengen tuolle puolen.* [31:7] Infiniittisyydessä ja Paratiisissa ainetta ja henkeä ei voi erottaa, erillistä. Henki voi olla substanssin kaltaista. Hengellä voi olla erillinen identiteetti, eli voi esiintyä henkientiteettejä. Henkientiteetit, -persoonallisuudet ja -olennot ovat aina tietoisia ja älyllisiä; hengellä on aina mieli (78:5; 102:2). On huomattava, että hengen mieli ei tietenkään toimi välittäjänä aineen ja hengen välillä niin kuin toimii kosminen mieli, josta ihmisen mieli on osallinen. Henkientiteetillä ei ole välttämättä eikä aina hahmoa, mutta sillä on aina presenssi. Henki voi olla persoonatonta, esipersonallista, persoonallista ja ylipersonallista.

Paratiisissa fyysinen, mielellinen ja hengellinen energia ovat tasavertaisia. Evolutionarisessa kosmoksessa hallitsevassa asemassa on energia-materia eli aine. Mutta näin ei ole persoonallisuuden kohdalla, sillä persoonallisuudessa henki on mielen välityksellä pyrkimässä herruuteen.

Henki on muuttumaton, minkä vuoksi se ylittää kaikissa persoonallisuussuhteissa sekä mielen että aineen, jotka kumpikin ovat muuttuvia. *Persoonallisuuden kannalta henki on luomakunnan sielu; aine on varjomainen fyysinen ruumis.* [82:2]

Kun sanotaan, että Alkuperäinen Isä, Jumala, erotti **aktuaalisen** henki- ja persoonallisuusaspektin erilliseksi jumaluuspersoonaksi, Iankaikkiseksi Pojaksi, silti mitään itsestään menettämättä, se ei ole faktaa eikä fiktiota, vaan toteamukseen sisältyy totuutta, sillä tällainen vääristävä ajallisesti peräkkäinen selvitys on ainoa, jonka aikasidonnainen kuolevainen voi käsittää. Iankaikkinen Poika on kosmoksen hengen keskus ja sen hengellisen hallinnon vallanpitäjä (74:1). Jumaluusabsoluutti sisältää nämä aspektit **potentiaa-**

leina. *Myös ihminen on henki – potentiaalinen henkipersonallisuus.* [30:7]

2. Iankaikkinen Poika on hengen absoluutti

Iankaikkinen Poika on Jumalan persoonallisuuden ja hengen absoluuttisuuden täyteys, ja hän johtaa kosmoksen hengellistä hallintoa (75:2). Hän on kosmisen henkitason liikkeellepaneva voima. Hän toimii henkigravitaation keskuksena sekä jumalallisten Poikien että näiden Poikien Paikallisuniversumipoikien kautta. Iankaikkinen Poika on hengellisessä merkityksessä läsnä kaikkialla. Hänen henkensä on koko ajan kanssamme ja ympärillämme, mutta toisin kuin Isän lahjoittama Ajatuksensuuntaaja, Pojan läsnäolo eli presenssi ei ole sisällämme eikä ole osa itseämme. Iankaikkinen Poika vetää lakkaamatta puoleensa kaikkia henkipersonallisuuksia ja myös ihmisen kaltaisia potentiaalisia henkipersoonia. Sekä Isän lahjoittama Opastaja että Pojan henkipresenssi toimivat hengellisen edistymisemme, hengeksimuuttumisemme, hyväksi ikään kuin ne olisivat yksi.

Iankaikkisen Pojan henkigravitaatio, joka ulottuu heikentymättömänä kaikkialle, on eloonjäävien ihmiselujen Paratiisiin-nousun salaisuus (84:2). Henkeä olevat entiteetit reagoivat Pojan hengellisen gravitaation vetovoimaan oman hengellisyytensä määrän mukaan. Tämä reagointi on yhtä todellista kuin on fyysisen aineen reagointi fyysiseen gravitaatioon (82:2). Koska ihmisen hengellisyys on varsin heiveröistä, voimme arvella, että reagoitimme henkigravitaatioon on vähäistä. Siitä huolimatta tämä samainen gravitaatio vaikuttaa jo nyt hengellistyneiden ja hengellisten yksilöiden ja yksilöryhmien välillä, mikä näkyy niiden hengellisenä yhteenkuuluvuutena (82:5).

Iankaikkinen Poika on monilukuisen ja monitasoisen Jumalan Poikien yhteisön päällikkö. Ja yhden tällaisen Jumalallisen Pojan henki, Totuuden Henki, vaikuttaa sisimpäämme.

3. Ääretön Henki on mielen absoluutti

Nimestään huolimatta Jumaluuden kolmas persoona, Ääretön Henki, ei ole **hengen** vaan **mielen** absoluutti. Käytössämme oleva mieli on peräisin Äärettömältä Hengeltä, joka myös hoivaa mieltämme mielenauttajahenkiensä toimin. Ääretön Henki on Isän ja Pojan tahdon toimeenpanija; siksi Ääretöntä Henkeä kutsutaan myös Toiminnan Jumalaksi ja Myötätoimijaksi. Ääretön Henki on hoivaaja, hän on koko monilukuisen ja monitasoisen enkelikunnan päällikkö. Lisäksi Henki on voimaa kontrolloivien luotujen alkulähde ja kosmisten vahvuuksien aktivoija. Hän on liikkeen ja muutoksen alkuunpanija.

Mieli, joka käsittää ajattelun, älyllisyyden, tahtotoiminnan, havainnoinnin, järjen, tajunnan, paikkan-

sapitävyyden tajun, kuvitelmat, mielikuvituksen, uskomukset, moraalin (omatunto) ja etiikan, mutta myös tunteet ja kaikki ne kyvyt, joita yleisessä kielenkäytössä kutsutaan henkiseksi kyvyiksi – kuten taiteellisuus, musikaalisuus jne. – toimii yhdyssiltana aineen ja hengen välillä. Ihmisen mieli ei ole hengen mieltä, vaan aineellisuuteen sidoksissa olevaa mieltä. Ihminen on vapaa oman tahtonsa mukaan sitomaan mielensä tiukasti aineellisuuteen, mutta hän on myös yhtä vapaa oman tahtonsa mukaan pyrkimään mielensä hengellistämiseen. Hengellistyneestä mielestä tai mielen alueesta käytetään usein runollista termiä ”sydän”.

Ajatuksensuuntaaja sijaitsee ihmisen mielessä, ja sielu on mielen ja Ajatuksensuuntaajan yhteisluomus. Mieli on ihmisen kohtalon kannalta ratkaisevan tärkeässä asemassa. Meille opetetaan, että nimenomaan ajatuksemme johtavat meitä kohti Jumalaa, ja jumalallinen olemus on tajuttavissa kuvaannollisesti ilmaistuna vain mielen silmin (1104:6).

Ja Äärettömän Hengen universumijälkeläisen, paikallisuniversumin Universaalisen Hoivaajan, henki eli Pyhä Henki vaikuttaa ihmisen mielessä. Mikael-Pojan henki, Totuuden Henki, vaikuttaa ihmisen sydämeen. Sen lisäksi elollisten, siis ihmisten lisäksi myös eläinten, mieleen vaikuttavat seitsemän persoonatonta ja yhteys- tai virtapiirinkaltaista mielenauttajahenkeä, jotka ovat *intuition henki* (nopea tajuaminen, refleksinomaiset vaistot), *ymmärryksen henki* (spontaani ideoiden yhdistely; ripeä päätöksenteko), *rohkeuden henki* (moraalinen peräänantamattomuus), *tiedon henki* (tieteen henki, rohkeuden ja neuvon henkien opastaja), *neuvon henki* (sosiaalisuus, laumavaisto), *palvonnan henki* (sen toiminta kohdistuu vain ihmisiin; uskonnollinen heräte) ja *viisauden henki* (kohdistuu vain ihmisiin; pyrkimys eteenpäin; koordinoi kaikkia muita mielihenkiä; viisaus – tieto yhdistyneenä kokemukseen – on mielellisen ja moraalisen olemassaolon päämäärä).

4. Ihminen ja henki

Puhtaasti hengellinen todellisuus on pelkästään ainetta olevalle olennolle näennäisesti olematonta. [120:4] Ihminen on varsin tietoinen fyysisestä, aineellisesta, olemuksestaan ja ylipäätään aineellisesta olemassaolon muodosta. Ihminen näkee fyysisen olemuksensa ruumiinsa silmin. Mieli tutkiskelee itseään, ja ihminen on täysin tietoinen siitä, että hänellä on pelkän aineellisuuden ylittäviä kykyjä – kyky käsitellä asioita, ideoita ja arvoja – eli hänellä on mieli, vaikkei mieltä voikaan ruumiin silmin nähdä. Hengen suhteen tilanne on toisenlainen. Henkeä ei voi nähdä ruumiin silmin. Hengen voi kuitenkin nähdä mielen silmin. Mielen kautta henkirealiteeteista tulee luoduille kokemuksellisia. Ja jopa aineeseen sidoksissa oleva mieli on peräisin hengestä:

Jumaluuden Kolmannesta Lähteestä ja Keskuksesta, Äärettömältä Hengeltä. Uskoon sisältyvä ymmärrys eli hengellinen intuitio on ihmisessä ominaisuus, jonka ovat antaneet Ajatuksensuuntaaja ja kosminen mieli.

Salaperäinen Opastaja, Universaalisen Isän henki. Saatuaan persoonallisuuden, mielen ja Salaperäisen Opastajan jokainen ihminen on luonnostaan tietoinen kaikista kolmesta finiittisen todellisuuden tasosta: aineellis-energiaalisesta, mielellisestä ja hengellisestä. Mutta silloin kun ihminen ei mielessään kykene sovittamaan henkitodellisuutta omaan näkemukseensä todellisuuden luonteesta, hän saattaa kieltää henkitodellisuuden ja kiistää sen olemassaolon. Tämä ei kuitenkaan välttämättä tarkoita sitä, etteikö hän voisi sydämessään uskoa toisin. Hengen kieltäminen on varsinkin tieteen mutta myös nykyajan filosofian ja taiteen vitsaus.

Jokaisella normaaliälyisellä kuolevaisella on sisimmässään puhdas henki. Tämä henki on Universaalisen Isän osanen, Salaperäinen Opastaja. *Ihmisten sisimmässä olevat Ajatuksensuuntaajat ovat osa Paratiisin-Isän ikuista Jumaluutta. Ihmisen ei tarvitse mennä edemmäs kuin omaan sisäiseen kokemukseensa siitä, että hänen sielunsa tutkiskelee tätä hengellisen realiteetin läsnäoloa, löytääkseen Jumalan ja pyrkiäkseen kanssakäymiseen hänen kanssaan. [62:1]*

Esipersonallisella Salaperäisellä Opastajalla eli Ajatuksensuuntaajalla ei ole mitään mekanismia, jolla se saisi itsensä ilmaistuksi toimintansa kohteena olevalle mielelle. Se tapahtuu ihmisen siitä tietämättä ja sitä tiedostamatta. Ihmisellä ei ole mystistä valmiutta uskonnollisten tuntemusten vastaanottamiseksi. Tämä henki, tämä Jumalan osanen, ottaa yhteyden ihmismieleen, mutta se ei tapahdu tunteiden eikä emootioiden muodossa, vaan hengellistyneen **ajattelun** alueella. Nimenomaan ajatukset – eivät siis tunteet – vievät kohti Jumalaa ja henkeä.

Opastajan tärkein tehtävä on varmistaa kohteensa eloonjääminen, valmistella sielu ylösnousemuksellista elämänuraa varten. Suuntaaja on ihmisen mahdollisuus ikuisuuden saavuttamiseen, ihminen on Suuntaajan mahdollisuus persoonallisuuden saavuttamiseen. Suuntaajat työskentelevät kohteensa henkistämisen hyväksi siinä toivossa, että ne voisivat iäistää kohteensa ajallisen identiteetin ja fuusioitua kohteensa sielun kanssa.

Ajatuksensuuntaaja ”kääntää” muiden hengellisten vaikuttajien kehotukset muotoon, jolla on mahdollisuus tuottaa tuloksia ihmisen mielessä, sillä Suuntaaja on ainoa henkivaikuttaja, joka on kirjaimellisesti mielen sisällä; muut henget toimivat mielen ulkopuolelta.

Suuntaajalla on valta, jos ihminen sitä tahtoo ja siihen myöntyy, alistaa aineellisen mielen taipumukset niiden muuntavien toimien kohteeksi, jotka johtuvat kehittymässä olevan morontia-sielun tavoitteista ja päämääristä. Opastajat eivät pyri muuttamaan kenenkään ajattelua; ne pyrkivät ajattelun suuntaamiseen ja mielen hengellistämiseen. Näiden henkien, Jumalan osasten, tehtävä koskee enemmänkin tulevaa kuin nykyistä elämää. Opastajat tarjoavat lakkaamatta virikkeitä päätösten tekemiseen, sillä vilpittömiä päätöksiä tekemällä ihminen edistyy hengellistymisen tiellä (435:7). Suuntaajan tavoitteena on tehdä hengellistymisen tiellä edistymisestä eli hengellisestä kasvusta jatkuvaa, loputonta ja päättymätöntä. Suuntaajat koettavat parhaansa mukaan vaihtaa ihmisen tuntemat pelot rakkautteen ja luottavaisuuteen perustuviksi vakaumuksiksi. Kun ihminen panee täytäntöön päätöksiä, jotka vapauttavat hänet pelon kahleista, hän luo samalla sen tukipisteen, jonka varassa Opastaja voi nostaa ihmisen korkeammalle ja eteenpäin vievälle tielle.

Mutta vaikka Salaperäisen Opastajan toiminnan ensisijaisena tarkoituksena onkin ihmissielun aikaansaaminen ja sen jatkuva hengellistäminen ja sielun valmentaminen ylösnousemusta varten, ihminen on jo fyysisenkin elämänsä vaiheessa tästä hengestä suuresti riippuvainen: *Ellei ihmisessä asuisi jumalallista rakastajaa, hän ei kykenisi epätsekkääseen ja hengelliseen rakastamiseen. Ellei mielessä eläisi tulkitsijaa, ihminen ei kykenisi todenmukaisesti tajuamaan maailmankaikkeuden ykseyttä. Ellei ihmisen sisimmässä asuisi arvioijaa, hän ei voisi mitenkään arvioida moraalisia arvoja eikä tiedostaa hengellisiä merkityksiä. Ja tämä rakastaja on peräisin itsestään infiniittisen rakkauden lähteestä, tämä tulkitsija on osa Universaalista Ykseyttä, tämä arvioija on jumalallisen ja ikuisen todellisuuden sisältämien kaikkien absoluuttisten arvojen Keskuksen ja Lähteen lapsi. [2094:14]*

Ajatuksensuuntaaja on se kosminen ikkuna, jonka läpi finiittinen luotu voi uskon välähdyksinä nähdä rajattoman Jumaluuden, Universaalisen Isän, varmuuksia ja jumalallisuuksia. [1129:1] Todiste veljellisestä subteestasi jumalalliseen Suuntaajaan koostuu kokonaan niiden hengen hedelmien laadusta ja määrästä, jotka yksittäinen uskova elämän kokemuksessaan tuottaa. ”Hedelmistään te heidät tunnette.” [64:7]

Ajatuksensuuntaajien lisäksi ihmiseen kohdistuu tässä ikuisen elämän vaiheessa viiden muun hengen vaikutus: Iankaikkisen Pojan henkilösnäolo eli henkigravitaatio; Äärettömän Hengen henkilösnäolo eli universaalinen henkimieli; Universumin Pojan henki eli Totuuden Henki; Universumin Äiti-Hengen henki eli Pyhä Henki ja Äiti-Hengen mielihenki eli seitsemän mielenauttajahenkeä.

Totuuden Henki. Totuuden Henki, Mikaelin eli Luoja-Pojan henki, alkoi vaikuttaa koko ihmiskuntaan kohdistuvasti helluntaina vuonna 30. Kristinuskon piirissä Totuuden Henki ja Pyhä Henki sekoituvat samaksi hengeksi, josta käytetään yleisimmin ilmausta Pyhä Henki.

Totuuden Hengestä sanotaan, että hänen antinsa on hengellinen filosofia ja henkirealiteetteja koskeva viisaus. Totuuden Hengellä on valtava vaikutus siihen, että ihmisen kyky uskonnollisten totuuksien käsittämiseen laajenee. Totuuden Henki ei ole totuuden kirjain tai totuuden laki, se ei ole mitään muodollista totuutta. Ja miten voisi muuten ollakaan tietäessämme, että totuus on aina elävää, väräjävä ja dynaamista – ei paikoilleen jähmettynyttä eikä kuollutta. Totuuden Henki on vakuuttuneisuutta totuudesta, tietoisuus ja varmuus totuudellisista merkityksistä hengen tasoilla. **Tämän hengen tehtävä on totuuden vaaliminen ja personoiminen**, sillä totuuden käsittäminen on ihmisen vapauden korkein muoto. *”Tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teidät vapaiksi.”* [1593:7] Vaikka Totuuden Hengen vaikutus kohdistuu koko ihmiskuntaan, tämä henki on kuitenkin toimintansa ja vaikutuksensa puolesta rajoittunutta siten, että se lähes kokonaan määrättyy kunkin ihmisen vastaanottavaisuudesta kaikkea sitä kohtaan, mistä Mikaelin tehtävässä on kysymys.

Totuuden Hengen vuodattaminen mahdollisti Ajatuksensuuntaajien yleismaailmallisen lahjoittamisen.

Ihminen ei pääse selkeään älylliseen tietoisuuteen Totuuden Hengestä; eikä tämä henki siihen edes pyri, sillä tämän hengen tehtävänä on luoda tietoisuutta Mikaelin uskosta ja evankeliumista – ei itseltään. Totuuden Hengen on määrä esittää kullekin sukupolvelle Jeesuksen sanoma uudelleen eli esittää uusi ja ajanmukainen evankeliumin versio, *juuri senlaatuinen omakohtaisen valaistumisen ja ryhmäkohtaisen opastuksen lähde, että se osoittautuu tulokselliseksi ratkaisuksi ihmisen alati uusiin ja moninaisiin hengellisiin vaikeuksiin* [2060:6]. Miten tämä kaikki sitten ilmenee? Yksilöiden tasolla se ilmenee siten, että yksilöillä on omakohtainen käsitys Jeesuksesta, joka käsitys ei välttämättä seuraile perinteisen uskonnon käsityksiä. Uskonnollisten yhteisöjen tasolla se ilmenee opillisina tarkistuksina, perinteisten käsitysten epäilemisenä ja hylkäämisenä – vaikka toki on niin, että tällä tasolla muutokset ovat hitaita ja usein tuskallisia.

Entä mitä on totuus, jota Totuuden Henki vaalii? Totuus on käsitteellisesti eri asia kuin tosiasia, fakta. Jumala on sekä totuus että tosiasia. Jumala on muuttumaton, näin ollen totuuskin on muuttumaton; mutta ihminen pääsee tietämään totuutta vain samassa määrin kuin hän tuntee Jumalaa. Jeesus sanoi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä.” Elävän totuuden tietäminen edellyttää elävää suhdetta Jumalaan ja Jeesukseen. Totuus on aina ilmoitus: se on yksilökohtainen ilmoitus, silloin kun se on peräisin Suuntaajalta;

se on käänteentekevä ilmoitus ollessaan jonkun muun taivaallisen toimijan esittämä ja tavoitellessaan kohteekseen koko ihmiskuntaa. Totuutta etsiessään ihminen tavoittelee sitä, mikä on jumalallisesti todellista. *Totuus on järkähtämätöntä – mitkään ohimenevät vaihtelut eivät siihen ikinä vaikuta, mutta koskaan se ei ole kuollutta eikä kaavamaisista, vaan aina väräjävä ja mukautuvaista – säteilevän elävää. Mutta kun totuus kytketään faktaan, silloin sekä aika että avaruus säilyttävät sen merkityksiä ja toimivat sen arvojen viitekehyksinä. Tällaiset tosiasiatietoon kytketyt totuudelliset realiteetit muuttuvat käsityksiksi, ja tämän nojalla ne siirretään subteellisten kosmisten realiteettien valtakuntaan.* [1297:4] *Totuus on elävää; Totuuden Henki johtaa valkeuden lapsia iäti hengellisen todellisuuden ja jumalallisen palvelemisen uusiin maailmoihin. Teille ei anneta totuutta, jotta kangistaisitte sen vakiintuneiksi, turvallisiksi ja kunnioitetuiksi muodoiksi.* [1917:3]

Pyhä Henki. Kysymyksessä on Äärettömän Hengen Paikallisuniversumihengen, Luovan Hengen eli Äiti-Hengen henki, joka kristillisessä käsityksessä esiintyy Kolminaisuuden kolmantena jäsenenä. Pyhä Henki on Luovan Hengen yhteyspiiri; se ei ole persoonana. **Hengellinen järki eli sielun älyllisyys on Pyhän Hengen lahja ihmiselle**, ja kytkeytyminen Pyhän Hengen yhteyspiiriin on ensimmäinen mielen tuolle puolen menevä ja mielellisyyden ylittävä avu ja kyky. Pyhä Henki luo palvontaa kaipaavalle ja viisautta tavoittelevalle mielelle kyvyn tiedostaa todeksi väittämä ihmisen eloonjäämisestä – sekä teologisena käsitteenä että persoonallisuuden kokemuksena; Pyhä Henki avartaa ihmisen etiikan, uskonnollisuuden ja hengellisyyden näkökulmaa. Jotta Pyhä Henki voi alkaa vaikuttaa ihmismieleen, tämä mieli on pitänyt palvonnasta ja viisauden auttajahenkien toimin sitä varten valmentaa. Mielen oleminen Pyhän Hengen vaikutuspiirissä puolestaan mahdollistaa Ajatuksensuuntaajien asettumisen ihmisten mieleen.

Pyhä Henki, toisin kuin Totuuden Henki, ei ole riippuvainen ihmisen asenteista, mutta se on silti osittain riippuvainen ihmisen tahdonvaraisista päätöksistä ja yhteistyöhalukkuudesta. Henki ei pakota vaikutustaan kenellekään.

Henget ovat kuin yksi Henki. Ihmiseen kohdistuu suuri määrä hengellistä vaikutusta: Ajatuksensuuntaaja, Pojan henkigravitaatio, Totuuden Henki, Äärettömän Hengen henkilösnäolo eli henkimieli, Pyhä Henki, mielenauttajahenget ja serafien hoiva. Mielenauttajahenkien vaikutus ei edellytä ihmisen suostumusta, mutta kaikki muu hengellinen vaikutus on hyvin hienovaraista ja suurelta osin – jos kohta ei kokonaan – riippuvaista ihmisen suostumuksesta ja myöntymisestä, jopa aktiivisesta halusta, mukanaolosta ja osallisuudesta. Tämä vaikuttaminen tapahtuu kuitenkin aina ihmisen tietoisuuden ulkopuolella. Vaikka hengellisiä vaikuttajia on monia, ne kaikki ovat kuin **yksi**. Mielen sisällä ja sielun suhteen henget toimivat alkuperänsä erilaisuudesta huolimatta kuin yksi henki

(95:7). Kohtalonsuojelijaserafi koordinoi kaikkien henkien vaikutuksen ihmisen mielessä ja sielussa ja niiden ympärillä. Monet näistä hengellisistä influensseista ovat ei-persoonallisia, ihmiset sen sijaan ovat persoonallisuuksia, ja ei-persoonallisten henkien on äärimmäisen vaikeaa saada suora yhteys aineellisiin ja yksilöittäin erilaisiin mieliin; suojelusenkelien hoivassa kaikki nämä vaikutukset kuitenkin suuremmassa tai pienemmässä määrin yhdistyvät (1244:2). *Vaikka Jumalallisuus saattaa ilmetä monikollisena, ihmisen kokemuksessa Jumaluus on yksiköllinen, aina yksi.* Hengellinen hoivakaan ei ole ihmisen kokemuksessa monikollista. Alkuperänsä monikollisuudesta huolimatta kaikki henkivaikuttajat ovat toiminnallisesti yhtä. [380:3]

Mihin henki pyrkii? Henki toteuttaa Jumalan tahtoa ja pyrkii ihmisen hengellistämiseen, ihmisen hengelliseen kasvuun. Ihmisen olemus on kaksinainen. Toisaalta hän on peräisin eläinkunnasta eläimellisine taipumuksineen, ja toisaalta hänessä vaikuttaa henki hengestä juontuvine virikkeineen. Näiden olemusten yhteensovittaminen on monesti hankalaa. Mutta niitä ei tulisi nähdä niin, että ihmisen olemuksessa vallitsee sotatila tai konflikti näiden kahden tendenssin välillä. Henki antaa lakkaamatta tukeaan auttaakseen ihmistä lihallisuuden alistamisessa Hengen johdatukseen. Aineellinen elämä tulee elää loppuun, ruumistaan ja sen fyysisiä tarpeita ei pääse pakoon, mutta mielelliset ihanteet ja tavoitteet muuttuvat hengen vaikutuksesta yhä ylevämmiksi, kunhan ihminen sen omasta tahdostaan sallii. *Sisimmässäsi vaikuttaa todellakin hengellisten voimien salaliitto, jumalallisten voimien liittoutuma, jonka yksinomaisena tarkoituksena on saada aikaan lopullinen vapautumisesi aineellisuuden orjuudesta ja finiittisen olemassaolon hankaluuksista.* [381:3] Ihmisen niin tahtoessa tämä ”salaliitto” saa aikaan ihmisen hengellisen kasvun. Hengellinen kasvu on aina tiedostamatonta; se tapahtuu ylitajuisesti.

Miten henki löytyy? Koska ihminen on valtaosin aineellinen olento, hänen voi olla vaikea löytää yhteyttä henkeen. Jumala, joka on henki, on jo löytänyt ihmisen. Henki ottaa yhteyden ihmiseen, mutta ei tunnekuohujen ja emootioiden kautta vaan ylevän ja hengellistyvän ajattelun alueella. Mekanismi, jolla ihminen löytää Jumalan – joka on henki – on hänen mielensä mekanismi, hänen ajattelunsa. Mielen areenalla ihminen joko ääistää tai tuhoaa itsensä (1216:4). Kysymyksessä on uskon ponnistus. Hengen löytäminen voi olla verrattoman yksinkertaista ja helppoa. Se voi olla yksinkertainen ja nöyrä – mutta samalla urhea ja syvälinen – ymmärrys siitä, että on Jumalan lapsi. Se voi olla myös äärimmäisen tuskallista ja kuluttavaa, loputonta kyselyä ja epäilyä, lähes päättymätöntä epävarmuutta ja rohkeuden puutetta; puuttuvaa valmiutta antautua jonkin sellaisen vietäväksi, jota ei voi aineellisen ymmärryksen mukaisesti todistaa eikä oikeaksi osoittaa. Tämä uskon teko voi tapahtua yhdessä

hetkessä, tai se voi olla prosessi, joka jatkuu vuosikausia. Joka tapauksessa kysymys on uudesta syntymästä; ihminen syntyy hengestä. Se on tietoisista ja tiedostettua halua olla Jumalan poika, halua täyttää Jumalan tahto ja tulla hengen eli Jumalan kaltaiseksi. Ihminen pääsee lopulta siihen, ettei hänellä hänen mielensä omaksuman kannan ja hänen sielunsa omaksuman asenteen mukaan ole **mitään oikeutta olla uskotta Jumalaa.** Hän on vakuuttunut siitä, että Jumalan epäileminen tai epäluottamus hänen hyvyytään kohtaan olisi samaa kuin osoittaisi olevansa uskoton **todellisimmalle ja syvimmälle**, mitä ihmismielessä ja -sielussa on: jumalalliselle Suuntaajalle (1105:4).

On hyvä huomata, että yleinen käsitys, jonka mukaan pelkkä pinnallinen Jumalaa uskomineen on taikakeino, jolla varmistetaan pelastuminen ja ikuinen elämä, ei ole todenmukainen. Jumala ei palkitse tällaisesta uskosta ikuisella elämällä. Ellei usko ole todellista ja syvää vakaumusta, joka näkyy hengen hedelminä, se on arvotonta; se ei ole uskoa ollenkaan, vaan se on jonkinlainen mielellinen uskomus. Vastaavasti väite siitä, ettei usko Jumalaa, ei johda rankaisutoimiin eikä saa Jumalaa tuomitsemaan tällaista kieltäjänsä ikuiseen kadotukseen. Jeesus piti selviönä, että ihmiset uskovat Jumalaa. Jumala ei ole ilmoittanut tahtovansa, että ihmiset uskovat häneen. Ateistiksi tunnustautuva puhuu tietynlaista jumalakuvaa vastaan, sellaista jumalakäsitystä vastaan, jota hän ei voi hyväksyä. Ateisti ei puhu itseään Jumalaa vastaan. Vain paa-tunut syntinen, joka tietoisesti ja tahallaan kapinoin Jumalan tahtoa vastaan, puhuu ja toimii myös itseään Jumalaa vastaan. Jeesus sanoi, että Jumalan tosiasian tietäminen ei ole läheskään yhtä tärkeää kuin on se, että kyky Jumalan läsnäolon tuntemiseen kasvaa hetki hetkeltä eli että tuntee taukoamatta olevansa Jumalan kasvojen edessä. Vain sellainen usko, joka tuottaa halun täyttää Jumalan tahto eli joka tuottaa hengen hedelmiä, osoittaa, että uskova on jo taivaan valtakunnassa. Jumala ei palkitse eikä rankaise. Aikanaan vain todetaan, mitä ihminen itse on päättänyt ja tahtonut eli todetaan, onko kyseinen kuolevainen halukas täyttämään Isän tahdon ja elämään ikuisesti vai onko hän tietoisesti ja tahtoen hylännyt Isän tahdon. Hengen voi siis myös hylätä, jolloin hylkääjä lakkaa tuottamasta hengen hedelmiä. Yksi mieleenpainuvimmista Voimallisen Sanansaattajan kehotuksista kuuluu: *Kerran ikuisen elämän tielle astuttuasi, tämän tehtävän vastaanotettuasi ja etenemiskäskyn saatuaasi, älä pelkää inhimillisen unohtavaisuuden ja kuolevaiselle ominaisen epävakaisuuden vaaroja, älä anna epäonnistumisenpelon tai hätäännyttävän hämmennyksen vaivata itseäsi, älä borju äläkä epäile asemiasi ja arvoasi, sillä aina, kun näyttää pimeältä, aina kun eteenpäin ponnistellesi tulet tienhaaraan, aina on Totuuden Henki pubuva sinulle sanoen: ”Tämä on se tie.”* [383:2]

Henki ei milloinkaan pakota, ainoastaan johdattaa. [381:5] Jumala ei pakota ihmistä mihinkään, vaan hän antaa ihmiselle vapauden tehdä oman tahtonsa mu-

kaisen valinnan täyttää Jumalan tahto tai olla täyttämättä. Jumalan tahto on, että ihminen pelastuu ja että hänellä on iankaikkinen elämä. Henki auttaa tämän päätöksen tekemisessä, mutta henki ei pakota mihinkään. Henki johdattaa hellästi ja lempeästi Jumalan poikauden ja hengellisen edistymisen tietä, mutta jokainen tällä tiellä astuttu askel on astuttava halullisesti, älyllistä ja riemullista mukanaoloa osoittaen. *Suuntaajat manipuloivat kyllä ihmisen mieltä, mutta ne eivät koskaan vastoin ihmisen tahtoa sitä hallitse. Suuntaajien kannalta ihmisen tahto on korkein vallankäyttäjä. Ja tällä tavoin ne suhtautuvat tahtoon ja kunnioittavat sitä samalla, kun ne kehittyvän ihmisällyn lähes rajattomalla areenalla pyrkivät saavuttamaan ajattelun suuntautumiseen ja luonteen muuttamiseen kohdistuvat hengelliset tavoitteet. [1217:3]*

On äärimmäisen tärkeää huomata ja tietää, ettei kukaan ihminen voi arvioida, onko joku toinen löytänyt hengen, eli lausua tuomiota toisen ihmisen hengellisyyden määrästä. Jumalia lukuun ottamatta kukaan ei rohkene antaa päätöstä siitä, missä määrin joku on hengellinen (294:2).

Jumalan tahto. Mitä on se Isän tahto, jonka täyttämisen halu merkitsee Jumalan poikautta ja kuulumista taivaan valtakuntaan? Universaalinen Isä – joka on henki – on ilmoittanut tahtonsa lukemattomat kerrat. Hän sanoo: ”Olkaa täydelliset niin kuin minä olen täydellinen.” Tämä käsky tulla täydelliseksi hengeksi on koko inhimillisen olemassaolon perusta, sisältö ja määränpää. Jumala tahtoo, että ihminen tulee hengeksi muuttuneena hänen luokseen. Jumalan tahto on, että tämä hengeksi tuleminen tapahtuu elämällä ja eläen jokainen ikuisen elämän vaihe kyseisen vaiheen ehdoilla, Paratiisiin nousun ja evoluution puitteissa ja että se tapahtuu kasvuna hengen, mielen ja myös energian alalla (102:6). Isän tahto on, että ihminen elää maisen elämänsä sen ehtojen mukaisesti eli aineellisena olentona, joka pyrkii edistymään hengellisesti, mielellisesti, älyllisesti ja jopa fyysisesti ja joka työskentelee sinnikkäästi ja johdonmukaisesti kohentaakseen omaa tilaansa maan päällä. Isän tahto on, että ihminen edistyy; koko maailmankaikkeuden tunnussana on edistys. *Ettekö voisi edistyä käsityksessänne Jumalan toimista ihmisen suhteen sellaiselle tasolle, että tunnistaisitte maailmankaikkeuden tunnussanaksi sanan edistys?* [54:5], kysyy Jumalallinen Neuvonantaja. Kaikki edellä sanotut seikat ovat hengen hedelmiä. Jumalan tahto on, että usko tuottaa hengen hedelmiä.

Jeesus piti taivaan valtakuntaa ja Jumalan tahtoa samana asiana. Siksi hän sanoi: ”Tulkoon sinun valtakuntasi, tapahtukoon sinun tahtosi.” Tästä voi päätellä, että taivaan valtakunta, jossa Jumala Isä hallitsee ja jossa Jumalan pojat toimivat veljellisesti sen kansalaisina, on Jumalan tahto. Jumalan isyys ja ihmisten veljeys on Jeesuksen evankeliumi ja Jumalan tahto.

Miten henki ja hengellistyminen näkyvät? Hengen löytymiseen kuuluu Jumalan **idean** mielellinen käsittäminen. Sitä seuraa Jumalan **ihanteen** tajuaminen eli sielullinen tietoisuus. Lopuksi koittaa henkitietoisuus eli Jumalan **hengellisen todellisuuden ja reaalisuuden** tajuaminen (69:6).

*Eräs suurinta hämmästyystä herättävistä uskonnollisen elämäntavan tunnusmerkeistä on tuntemamme dynaaminen ja ylevä rauha, se rauha, joka käy kaiken inhimillisen ymmärryksen yli, se kosminen tasapainoisuus, joka osoittaa kaiken epäilyn ja kuohunnan olevan poissa. [1101:1] Hengen löytäminen tuo sisäisen rauhan, mutta hengen tarkoituksena ei ole tehdä elämästä rauhallista ja helppoa. Henki pyrkii ihmisen jatkuvaan hengelliseen kasvuun. Hengen tehtävä koskee **pääasiassa** tulevaa elämää, ei maista ja fyysistä elämää. Henki pitää mielummin huolen siitä, että elämästä tulee kohtuullisen vaikeaa ja hankalaa, jotta päätöksenteko saa aina uusia virikkeitä ja uusia tilaisuuksia. *Taivaan valtakunnan avaimet ovat: vilpittömyys, lisää vilpittömyyttä ja yhä enemmän vilpittömyyttä. Jokaisella ihmisellä on nämä avaimet. Ihmiset käyttävät niitä – edistyvät henkisyiden suhteen – tekemällä päätöksiä, lisää päätöksiä ja yhä enemmän päätöksiä. [435:7]**

Hengellisistä hedelmistämme meidät tunnetaan.

Mitä hengen hedelmät ovat? Hengellisyys on samaa kuin usko: luottavainen, kyselemätön, lapsenomainen, jopa sokea usko. Tällainen usko ei voi olla näkymättä, vaan se tulee esille tekoina, asenteina, ajatteluna, suhtautumisena ja luonteen kasvuna, joita kutsutaan yhdessä runollisesti hengen hedelmiksi. Usko ei ole vain uskoa Jumalaan ja joidenkin käsitysten älyllistä totena pitämistä, jonkinlainen filosofinen oppirakennelma. Sellainen on mielen – ei hengen – hedelmä. Elävän hengen hedelmänä ilmenevä usko on elävää, se on elävä kokemus, se ottaa valtaansa; siinä on kysymys hengellisistä merkityksistä, jumalallisista ihanteista ja arvoista. Hengen hedelmät kertovat suuruudesta ja jaloudesta. Todellinen usko eli henkilökohtainen usko ja uskonto on yhtä kuin **elävää rakkautta, palvelevaa elämää**. Usko elähdyttää, luo tarmoa ja saa aikaan toimintaa; aito usko **toimii. Uskonto ei ole mikään elämän erityisalue, vaan se on pikemminkin elämäntapa**. Usko saa irtautumaan paljosta sellaisesta, joka on pelkästään ajallista ja joutavaa, mutta se ei missään nimessä johda eristäytymiseen; se ei ota mitään pois, mutta se tuo elämään uusia merkityksiä ja uusia arvoja. Usko johtaa parempaan itsekuriin, vähentää tunne-elämän ristiriitaisuutta ja tekee elämästä todella elämisen arvoista. Ihmisellä on oikeus nauttia fyysisestä mielihyvästä ja tyydyttää mieltymyksensä; hän hyötyy siitä, että on uskollinen yhteiskuntaa ja ajallisia instituutioita kohtaan. Mutta kuolematonta persoonallisuutta ei rakenneta muille kuin uskon perustuksille.

Ilmoitus opettaa, että hengen hedelmiä ovat rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, kärsivällisyys, mielenlujuus, suvaitsevuus, lempeys, hyvyys, usko, sävyi-

syys ja itsehillintä.

Morontia-Jeesus luetteli Tyyrossa 16. päivänä toukokuuta vuonna 30 suuren joukon hengen hedelmiä. Hän sanoi: *Ja hengestä syntyneiden ja Jumalaa tuntevien kuolevaisten elämässä esille tulevat jumalallisen hengen hedelmät ovat rakastava palveleminen, epäitsekkäs antaumus, peloton lojaalisuus, vilpittömä rebelliisuus, valistunut vilpittömyys, kuolematon toivo, epäilemätön luottamus, armelias huolenpito, pettämätön hyvyys, anteeksiantava pitkämielisyys ja pysyvä rauha. Elleivät uskoviksi tunnustautuneet tuota elämässään näitä jumalallisen hengen hedelmiä, he ovat kuolleita; Totuuden Henki ei ole heissä; he ovat elävän viinipuun hyödyttömiä oksia, ja kohta heidät karsitaan pois. Isäni edellyttää uskon lasten kantavan runsaasti hengen hedelmiä. [2054:3]*

Hengen synnyttämä usko saa etiikan ja moraalin edistymään. Usko saa aikaan loputonta rohkeutta ja luottamusta. Katkeran pettymyksen ja musertavan tappion hetkellä luottavaisuus Jumalan hyvyttä kohtaan ei murru eikä lopu. Sairaus, ankarat kärsimykset, pahoinpitelyn ja räikeänkin vääryyden uhriksi joutuminen, luonnononnettomuudet, luonnonilmiöiden aiheuttamat äärimmäisetkin tappiot, fyysiset katastrofit, kohtalon julmuudet, mikään näistä ei horjuta hengen hedelmiä tuottavan uskovan luottavaisuutta, tasapainoisuutta, tyyneyttä, levollisuutta ja lannistamatonta uskoa. Filosofiset viisastelut, logiikan päinvastaiset todistelut, valheellisen tieteen petokselliset väitteet ja nykysivilisaation lukemattomat turhuudet eivät muuta hengen hedelmiä tuottavan luottamusta siihen, että hyvä saa voiton pahasta, että Jumalan tahto viime kädessä toteutuu, että sielun eloonjääminen on tosiasia. Hengen hedelmiä tuottavan uskonharjoittajan altruismi, lähimmäisenrakkkaus, pysyy jatkuvasti elossa, vaikka hän näkee ihmisen itsekkyyden, ahneuden, sosiaaliset ristiriidat ja poliittiset epäkohdat, jotka kaikki puhuvat lähimmäisenrakkautta vastaan. Hengen hedelmiä on myös se, ettei hätäänny eikä piittaa, vaikka kansakunnat kukistuvat, vaikka aikakausi päättyy tai kaikki näkyvä sortuu; hengen hedelmiä tuottava tietää, että elämä on Jumalalta saatu lahja ja että se on ikuisesti turvattu.

Hengen hedelmiä tuottava jatkaa mistään tai kenestäkään piittaamatta, sumeilematta Jumalan palvomista, riemua siitä, että on jatkuvasti Jumalan kasvojen alla. Palvonta on omaehtoista syvää kiitollisuutta Jumalaa kohtaan, uskonnollisen todellisuuden kokemista, yhteenkuuluvuutta jumalallisen kanssa; se on vakuuttuneisuutta ikuisesta elämästä, noususta Jumalan palvelijan asemasta Jumalan pojan riemuun ja vapauteen.

Epähedelmät. Henki vaikuttaa mielen kautta, ja mieli saattaa muokata ja vääristää hengen vaikutusta. Näin ilmaantuvat hengen – itse asiassa mielen – epähedelmät. Henki on elävää ja vapaata. Sitä ei voi kangistaa eikä kiteyttää dogmeiksi, opinkappaleiksi, käyttäytymissäännöiksi eikä erilaisiksi ja välillä mitä eriskummallisimmiksi ”totuuksiksi”. Sellainen mie-

len – ei siis hengen – hedelmä on kuollut. Jos Jumalan tahdon täyttäminen jäykistetään säännöiksi ja laeiksi, joita noudatetaan rangaistuksen pelossa tai palkkion toivossa, sellainen ei ole hengen hedelmöntiä, vaan kysymyksessä on mielen tuottama epähedelmä. Jeesus sanoi: *Kun Isän tahto on lakinne, olette tuskin vielä valtakunnassa. Mutta kun Isän tahdosta tulee aidosti teidän tahtonne, silloin toden totta olette valtakunnassa. — Kun Jumalan tahto on lakinne, olette jaloja orja-alamaisia. Mutta uskoessanne tähän uuteen evankeliumiin, jonka mukaan olette Jumalan poikia, Isäni tahdosta tulee teidän tahtonne, ja teidät korotetaan siihen korkeaan asemaan, joka on Jumalan vapaiden lasten, valtakunnan vapahdettujen poikien, asema. [1588:5]*

Jos usko saa aikaan fanaattisuutta, ristiretkeläis-mielialaa, standardisoimisen ja yhtenäistämisen halun, halun pakottaa muutkin ihmiset uskomaan siten kuin minä uskon, tällainen asennoituminen ei ole hengen hedelmä; se on mielen epähedelmä. Taivaan valtakunnan yhtenäisyys on hengen yhtenäisyyttä; se ei ole ajattelun, mielipiteiden, näkemysten tai käyttäytymisen samankaltaisuutta. On hyvä muistaa Jeesuksen sanat apostoli Jaakobille, joka halusi, että apostolit näkisivät asiat samalla tavalla: *Jaakob, Jaakob, milloin olen teille opettanut, että teidän kaikkien pitäisi nähdä asiat samalla tavalla? Olen tullut tähän maailmaan julistamaan hengellistä vapautta siinä tarkoituksessa, että kuolevaiset saisivat kyryyn elää Jumalan edessä omintakeisuuden ja vapauden värittämää yksilöllistä elämää. [1591:6]*

Jos toisaalta usko johtaa elämään kuuluvien ongelmien ratkaisemisvelvollisuuden kaihtamiseen; jos uskonnosta tulee pakotie päästä pois elämän asettamista hermostuttavista vaatimuksista, jos uskosta tulee elämästä syrjäänvetäytyvää mystiikkaa, tunnelmointia ja toimettomuutta, se ei ole hengen hedelmä, vaan mielen tuottama epähedelmä.

Jos usko tyytyy toiminnan sijasta pelkkään ajatteluun ja filosofointiin, sekään ei ole hengen hedelmä vaan mielen epähedelmä. Dogmaattinen, institutionaalinen uskonto on hyvin vähässä määrin hengen hedelmä; se on valtaosin mielen epähedelmä. Jos institutionaalinen uskonto laiminlyö ja unohtaa hengellisen missionsa ja ryhtyy sosiaalivirastoksi tai poliittiseksi instituutioksi, sellainen kehitys ei ole hengen hedelmä; se on mielen epähedelmä.

Hengellisyys on omakohtaista uskoa ja uskontoa. Yksi tärkeimmistä Urantia-ilmoituksen opeuksista on selvitys siitä, mitä oikea uskonto on. Uskonto on persoonallista uskoa, luottamusta ja vakuuttuneisuutta.

Oikea usko on järkkymätöntä, täysin vakuuttunutta, omakohtaista ja elävää uskoa Jumalaan ja halua täyttää hänen tahtonsa. Se on katkeamatonta yhteyttä Jumalaan. Se on kaikkea sitä, millaisina hengen hedelmät ilmenevät.

Henkeen perustuva uskonto merkitsee ponnistelua, kamppailua, ristiriitaa, uskoa, päättäväisyyttä,

rakkautta, lojaalisuutta ja edistymistä. Mieleen ja teologiseen arvovaltaan perustuva perinteinen uskonto sen sijaan ei juurikaan edellytä muodollisilta kannattajiltaan hengen uskonnon sisältämiä ponnistuksia. Perinne on turvallinen pakopaikka ja helppo tie niille pelokkaille ihmisille, jotka karttelevat lähtöä elävän uskon tuntemattomille merille, tutkimattoman totuuden ulapoille.

Aito uskonto on syvää todellisuuden ymmärtämistä, se ei ole dogmaattisista uskonkappaleista koostuvan kokonaisuuden älyllistä hyväksymistä. Aito uskonto ei ole filosofinen uskomusten kokoelma tai järjestelmä, joka voidaan osoittaa luonnosta saatavin todistein oikeaksi. Tunne ja emootio ovat uskonnon seurausilmiöitä, mutta ne eivät sinänsä ole uskontoa. Oikea uskonto ei ole hurmiontunteista koostuva mielikuvituksellinen ja mystinen elämys, josta voivat nauttia vain mystiikanpalvojat. Uskonto ei ilmaannu mystisistä meditaatioista tai mietiskelystä; silti se on puhtaasti älyllisen järkeilyn ja filosofisen logiikan termin enemmän tai vähemmän salaperäistä ja aina määrittelemättömissä ja selittämättömissä. *Uskonto ei ole järjen tuote, mutta sisältä käsin tarkasteltuna se on täysin järjestettyä.* [1104:4] Ei logiikka, järjestäminen, eikä emootio, tunne, ole oleellinen uskonnollisen kokemuksen osa, mutta ne voivat tuki liittyä todellisuuden hengellisen ymmärtämisen etenemiseen, sen mukaan mikä uskonharjoittajan kannalta on mielekästä ja hänen temperamenttinsa puolesta luontevaa.

Institutionaalisilla ja perinteisillä uskonnoilla on edelleen sijansa ihmiskunnan piirissä. Mutta mitä ilmoitus niistä sanookaan: *Siihen saakka kunnes roduista tulee verrattoman älyllisiä ja huomattavasti nykyistä sivi-*

tyneempiä, vallalla pysyvät monet sellaiset lapsekkaat ja taikaukskoiset seremoniat, jotka ovat varsin luonteenomaisia alkukantaisten ja takapajuisten kansojen kehitysuskonnon taivoille. Kunnes ihmisrotu edistyy sille tasolle, että uskonnollisen kokemuksen realiteetit tiedostetaan paljon nykyistä paremmin ja yleisemmin, siihen saakka miehet ja naiset tulevat suurin joukoin edelleenkin osoittamaan henkilökohtaista mieltymystä niitä arvovaltaan perustuvia uskontoja kohtaan, jotka eivät vaadi muuta kuin älyllistä myöntymistä, toisin kuin hengen uskonto, joka edellyttää mielen ja sielun aktiivista osallistumista rohkeutta kysyvään uskonponnistukseen —. [1729:3]

Haaste. Sen sijaan tai ehkä sen lisäksi, että hengen uskon vallassa olevat yrittävät ymmärtää perinteisiä uskontoja ja saada niitä muuttumaan aidoksi uskonnoksi, Urantia-ilmoitus esittää meille haasteen: *Kuluvan aikakauden uskonnollinen haaste kohdistuu niihin kaukonäköisiin ja eteenpäin katsoviin miehiin ja naisiin, jotka omaavat hengellistä ymmärrystä ja uskaltavat rakentaa uuden ja kiehtovan elämisen filosofian laajentuneista ja erinomaisen yhdyntyneistä, nykyaikaisista kosmisentotuuden, universumin kauneuden ja jumalallisen hyvyyden käsityksistä. Sellainen uusi ja oikeamielinen moraalinäkemys on vetoava kaikkeen siihen, mikä ihmismielessä on hyvää, ja on oleva haasteena sille, mikä ihmisielussa on parasta. Totuus, kauneus ja hyvyys ovat jumalallisia realiteetteja, ja kun ihminen nousee ylemmäs hengellisen elämän portaitkkoa, nämä Iankaikkaisen yliveritaiset ominaisuudet käyvät yhä koordinoitummiksi ja yhtenäisemmiksi Jumalassa, joka on rakkaus.* [43:3]

Onko nyt sopiva aika ryhtyä vastaamaan esitettyyn haasteeseen?

Seuran viiri

Hallitus on hankkinut seuralle oman viirin, joka esiteltiin kesäpäivien osanottajille. Kesäpäivien yhteydessä koontunut vanha ja vuosikokouksessa valittu uusi hallitus tekivät osaltaan päätöksen viirien jaosta. Viiri päätettiin myöntää seuraaville henkilöille:

Seppo Kanervalle, kirjan suomentajalle, ja Joel Rehnströmille, käännöstukiryhmän perustajalle ja kirjan ruotsintajalle, sekä täydet kaksi kautta palvelulle puheenjohtajille: Raimo Ala-Hynnillä, Kalevi Eklöfille ja Tapio Talvitiele.

Tiedote opintoryhmille

Suomessa toimii eri paikkakunnilla 15–20 *Urantia-kirjaa* opiskelevaa opintoryhmää. Kirjaa on myyty Suomessa jo muutama tuhat, ja siitä päätellen kirjan yksittäisiä, aktiivisia lukijoita voisi olettaa olevan useita satoja. Lukijoissa on varmaan monia, jotka eivät jostain syystä ole halunneet ryhtyä opiskelemaan kirjaa opintoryhmissä tai olisivat kuitenkin halukkaita mutta eivät ole vielä tietoisia tällaisesta antoisasta opintotoiminnasta.

Suomen Urantia-seuran hallitus päätti kokouksessaan 9.6.2006 tukea eri paikkakunnilla toimivia opintoryhmiä myöntämällä niille rahallista tukea joko uusien lukijoiden tavoittamiseksi tai uusien ryhmien perustamiseksi. Tuki myönnetään erikseen anottaessa, ja se on tarkoitettu opintoryhmän toiminnasta tiedottamiseen paikallislehdeissä olevan ilmoituksen muodossa.

Pyydämme ottamaan yhteyttä asiassa joko koulutuskomiteaan tai seuran hallitukseen.

Suomen Urantia-seuran hallitus

HALLITUS JA KOMITEAT

Raimo Ala-Hynnälä, puheenjohtaja	Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ Puh. 040 717 2933 <i>gadonia@kolumbus.fi</i>
Matti Tossavainen, varapuheenjohtaja	VANTAA Puh. 050 310 9184 <i>matti.tossavainen@elisanet.fi</i>
Hanna Holopainen, sihteeri	Linnankatu 47 A 41, 20100 TURKU Puh. (02) 237 3073 <i>b.anna.b@luukku.com</i>
Martti Vanninen, rahastonhoitaja	ESPOO Puh. 040 727 8714 <i>martti.vanninen@kolumbus.fi</i>
Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj.	LAMMI Puh. 050 013 1430
Kalevi Eklöf, julkaisukomitean pj.	KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 040 830 1200 <i>kalevi.eklof@kolumbus.fi</i>
Kalevi Krekilä, koulutuskomitean pj.	LEMPÄÄLÄ Puh. 050 595 1942
Jorma Salojärvi, konferenssikomitean pj.	ESPOO Puh. (09) 888 44954 <i>jorma.salojarvi@dnainetnet.fi</i>

ESITELMÄTILAISUUDET HELSINGISSÄ**Esitelmätilaisuudet Helsingissä**

Seura järjestää syyskaudella 2006 neljä esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **15.00**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

16.9.2006	Pekka Siikala	Vapauden ja vastuun keskinäinen suhde Urantia-kirjan mukaan
14.10.2006	Avoin	Avoin
11.11.2006	Avoin	Avoin
9.12.2006	Avoin	Avoin

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran tehtävä on edistää *Urantia-kirjan* opetusten leviämistä ja asiallista levittämistä sekä toimia *Urantia-kirjan* lukijoiden yhdyssiteenä. Osallistuminen yksittäisten henkilöiden pitämiin lukupiireihin ja opintoryhmiin on suositeltava ja hyväksi koettu tapa syventää *Urantia-kirjan* opetusten ymmärtämistä. Haluamekin kannustaa lukijoita juuri tällaiseen opiskelumuotoon, jossa annetaan ensisijaisuus *Urantia-kirjan* väärentämättömien opetusten julkitulolle. Tehtävämme on tukea opiskelupyrykimyksiä ja kaikkia niitä opiskelijoita, jotka puolestaan haluavat toimia seuramme kanssa yhteistyössä, erottelematta seuran jäseniä muista *Urantia-kirjan* lukijoista. Mahdollinen tuki on tarkoitettu ensisijaisesti vasta-alkajille ja *Urantia-kirjaa* vielä tuntemattomille ryhmille ja mahdollisuuksien mukaan myös muille, kuitenkin seuraa sitomatta. Tukea voi olla esimerkiksi opintoryhmistä ja niiden toiminnasta ilmoittaminen Heijasteessa, luennointiapu tai mahdollinen taloudellinen avustus, kuten kokoustilan kohtuullinen vuokra. Tukipyynnöt tulee osoittaa koulutuskomitealle tai suoraan seuran hallitukselle.

Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa. Seura julkaisee näitä yhteystietoja sitoumuksetta ja mielellään rohkaisee lukijoita opintoryhmätoimintaan mutta samalla muistuttaa, että viime kädessä opintoryhmät kuitenkin itse vastaavat toiminnastaan, tavoitteistaan ja menetelmistään.

Helsingin seutu

The English Study Group meets every second Tuesday at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 694 7989 (seppo.kanerva@mediakoti.fi).

Ryhmä, yhteyshenkilönä *Helena Juola*, puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 (helena.juola@kolumbus.fi), kokoontuu tiistaisin parittomina viikkoina (alkaen 15.8.) klo 17.00 Meritullinkatu 13 G, HELSINKI.

Uskonyhteyttä vaaliva opintoryhmä kokoontuu sunnuntaisin klo 14.30–17.00 (1.10., 29.10., 26.11. ja 10.12.) os. Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125 (joel.rehnstrom@pp.inet.fi).

Kauklahden opintopiiri kokoontuu lauantaisin klo 10.00, os. Kirkkomäki 1, 02780 ESPOO. Lisätietoja: *Pentti Lehtelä*, puh. 0400 609 790 (pentti.lehtela@kolumbus.fi).

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (kari.haavisto@pp.inet.fi).

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu parillisina tiistaina klo 18.00–19.30. *Raimo Ala-Hynnälä*, Lahjajarjuntie 32 A 1, 40250 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 635 176 (gadonia@kolumbus.fi).

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. 044 078 4155.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antaa *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542.

Lempäälä

Ryhmä kokoontuu parittomien viikkojen keskiviikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilö: *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038; 050 595 1942.

Oulu

Tietoja antaa *Reijo Hamari*, Kosteperänk. 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046; 040 502 6604.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Häyrisentie 23–25 B 47, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. 040 562 0745.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043; 040 748 4289 (anja.vuori@pp.inet.fi).

Rovaniemi

Ryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Raija Vallaksella Valtakatu 32 A 4, 96200 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Valas*, puh. 040 536 0432.

Tampere

Ryhmä kokoontuu parillisina keskiviikkoina Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Ryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 626 792 501.

Mikä ”ihana” elämä?

Maantiekartta – edessä elämä kokematon,
valtatie leveä – valtaväylät täynnä tienristeyksiä.
Käännynkö oikeaan vai vasempaan – teen valinnan,
tuntuivat oikeilta silloin – nyt virheellisiltä – vääriltä.
Tuottivat vain surua ja murhetta illoin,
mietin ja ajattelin – tätäkö sisältää elämä?

Pitkä vaikea taival ”elämänpolkua” kulkien,
matkalla polku usein katkesi – hävisi aamusumuun.
Jatkoin jalat märkinä polkua aamukasteessa,
monet vaarat polulla kohtasin, selvitin ja selvisin.
Olisi pitänyt ymmärtää kääntyä takaisin ja – aloittaa uusi elämä.

Päivän jälkeen iltarusko taivaan rannalla –
ihminen matkasta väsyneenä ja tuttu polku – peittyi pimeään yöhön.
Ihminen nukahtaa – levähtää hetkisen ja
aamuaurinko herättää takaisin ”työhön”.

Matti Hulkkonen